

DWOG

7 การ์ดราชนิย์
ครองพิภพเล่ม 1

Story : Season Cloud / Art : Loxsiana

สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์

ลำดับที่ 877

DWO 7 การ์ดราชันย์ครองพิภพ เล่ม 1

เขียนโดย : Season Cloud

พิมพ์ครั้งแรก : มีนาคม 2557

ISBN 978-616-00-1199-5

พิมพ์โฆษณาครั้งนี้ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายแล้ว

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือ หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดเพื่อสร้างฐานข้อมูล

อิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

หัวหน้ากองบรรณาธิการหนังสือเด็กและวรรณกรรมเยาวชน : สุริยกานต์ พรหมมงคล

บรรณาธิการเล่ม : วิชาชา ศรีธัญรัตน์ พิสูจน์อักษร : อดุภา อนันทานนท์

ออกแบบปก : ภาณุภา รอดหลง ภาพปก/ภาพประกอบ : Loxsiana

รูปเล่ม : ธีระชาติ คณะเจริญ สุพิน มาลัยทอง

พิมพ์ที่ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : บริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด

กรรมการผู้จัดการ/บรรณาธิการอำนวยการ : วรพันธ์ โลกิตสถาพร

รองกรรมการผู้จัดการ : สุภัตชญา โลกิตสถาพร บรรณาธิการบริหาร : ประวิทย์ สุวนิชย์

ผู้จัดการฝ่ายผลิต : ธิญาภัทร์ ฟองไชย ผู้จัดการฝ่ายขาย : กิ่งแก้ว ลิกขะไชย

ผู้จัดการฝ่ายสื่อสารองค์กรและกิจกรรมสัมพันธ์ : นฤเบศ สมฤทธิ์

ผู้จัดการฝ่ายลิขสิทธิ์ต่างประเทศ : สนิษฐ์ พรสวางค์โรจน์ ที่ปรึกษาทางกฎหมาย : ธนกร กองเพ็ง

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย บริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด

18 ซอยลาดปลาเค้า 63 ถนนลาดปลาเค้า แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

โทรศัพท์ 0 2940 3855-6 โทรสาร 0 2940 3970

กองบรรณาธิการ : stpbook@yahoo.com

ฝ่ายสำนักงาน : info@satapornbooks.com

www.satapornbooks.com

ราคา 250 บาท

หากท่านผู้อ่านพบหนังสือไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้ากระดาษสลับกัน หน้าขาดหาย

การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์ สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนหนังสือใหม่ให้ท่าน

โปรดติดต่อและส่งหนังสือคืนพร้อมระบุรายละเอียดการชำรุด

ไปตามที่อยู่ด้านบน หรือ โทร. 0 2940 3855-6 ต่อ 21, 54

สำนักพิมพ์นี้เป็นสมาชิกสมาคม
ผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือ
แห่งประเทศไทย

พืชม้วน
กระต่ายกอนบอยสายตารินรั้ว
www.greenread.com

คำนำ

เป็อกันหรือยัง กับนิยายเกมออนไลน์ธรรมดาๆ

แทบทุกเรื่องต้องมีการเข้าๆ ออกๆ เกม มีมอนสเตอร์ มีฉากต่อสู้เร้าใจ และมีพระเอกเก่งๆ เทพๆ

DWO ก็เป็นนิยายที่มีทุกอย่างนั่นแหละ...แต่ความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงคือ เรื่องนี้มี แทนไทย อยู่ด้วย

แทนไทยเป็นนักศึกษาชายที่พบเห็นได้ทั่วไป ความสูงมาตรฐาน ชายไทย หน้าตาก็ (น่าจะ) เป็นไปตามมาตรฐานเช่นกัน แต่ส่วนที่เกินจากมาตรฐานมนุษย์ทั่วไปของเขา น่าจะเป็น ความเก๋เรียน

แต่การที่คนเราจะเก๋เรียนอย่างเดียวโดยไม่อาจทำให้เรื่องสนุกได้ ดังนั้น Season Cloud จึงสร้างสรรค์ Duel World Online เกมที่เก๋เรียนพอๆ กัน หรืออาจจะมากกว่าแทนไทยมาให้เขาพิชิต

การชิงไหวชิงพริบ ห้ำหั่นกันในศาสตร์แห่งความเก๋เรียน (และความสามารถในการเล่นเกม หาเพื่อน จีบสาว ชายของ ตามที่นิยายทั่วไปควรมี) จะได้ผลลัพธ์เป็นความสนุกสนานแค่ไหน ขอเชิญผู้อ่านเปิดหน้าต่อไป และรับตำแหน่งกรรมการตัดสินด้วยตัวท่านเอง

อ้อ...ลืมบอกไป นอกจากจะเป็นนิยายเกมออนไลน์แล้ว เรื่องนี้ยังเป็นนิยายเล่นการ์ดด้วย (บอกเข้าไปหรือเปล่านะ)

Sataporn Fantasy
สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์

ติดตามความเคลื่อนไหวของ Sataporn Fantasy

ได้ที่เพจ <http://www.facebook.com/SatapornFantasy>

ประวัตินักเขียน

“แนใจรี...ไร้สาระแบบมีสาระเนี่ยนะ”

คำที่ว่านั้นผมถามตัวเองก่อนเริ่มลงมือเขียนหนังสือเล่มนี้ ปกติแล้วงานเขียนที่ผ่านๆ มาของผม ไม่ว่าจะเป็น *ความลับแห่งทวีปสาบสูญ* หรือ *Abyss Rider* จะเป็นงานเขียนแนวที่มีความจริงจังในเนื้อหาสูง และผมเองก็ไม่มีประสบการณ์การเขียนในด้านนิยายเกมออนไลน์เลย แถมยังมีการดัดในเรื่องด้วย ทำให้ไม่แน่ใจว่าจะออกมาเป็นอย่างไร

ด้วยความที่ผมชอบการ์ดเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว สุดท้ายก็เริ่มลงมือเขียนหนังสือเล่มนี้ในตอนช่วงบ่ายของวันหนึ่ง โดยที่ความรู้สึกลอยๆ เขียนนะเป็นมาตั้งแต่คืนก่อนหน้านั้น และเขียนยาวไปจนถึงเล่มที่สี่ ซึ่งเรื่องนี้ผมตั้งใจว่าจะมีทั้งหมดเจ็ดเล่ม หลังจากเริ่มลงในเว็บไซต์ให้นักอ่านได้อ่าน ‘แทนไทย’ และผองเพื่อนก็เริ่มได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ หลังจากนั้นผมปรับปรุงเนื้อหาจากที่ลงไว้ค่อนข้างละเอียด จนได้ออกมาเป็นหนังสือเล่มนี้ในมือทุกท่าน หวังในใจว่า ผลงานแปลกๆ เล่มนี้จะถูกใจท่านผู้อ่านครับ

จากใจนักเขียน

สวัสดีครับนักอ่านทุกท่าน บางท่านอาจจะเคยได้อ่านเรื่องนี้มาก่อนหน้านี้แล้ว และบางท่านอาจจะเพิ่งได้ทำความรู้จักกับบรรดาพลพรรคจาก DWO นิยามของนิยายเรื่องนี้ไม่มีอะไรมากมายนัก คำจำกัดความที่ผมนึกได้ก็น่าจะเป็น...

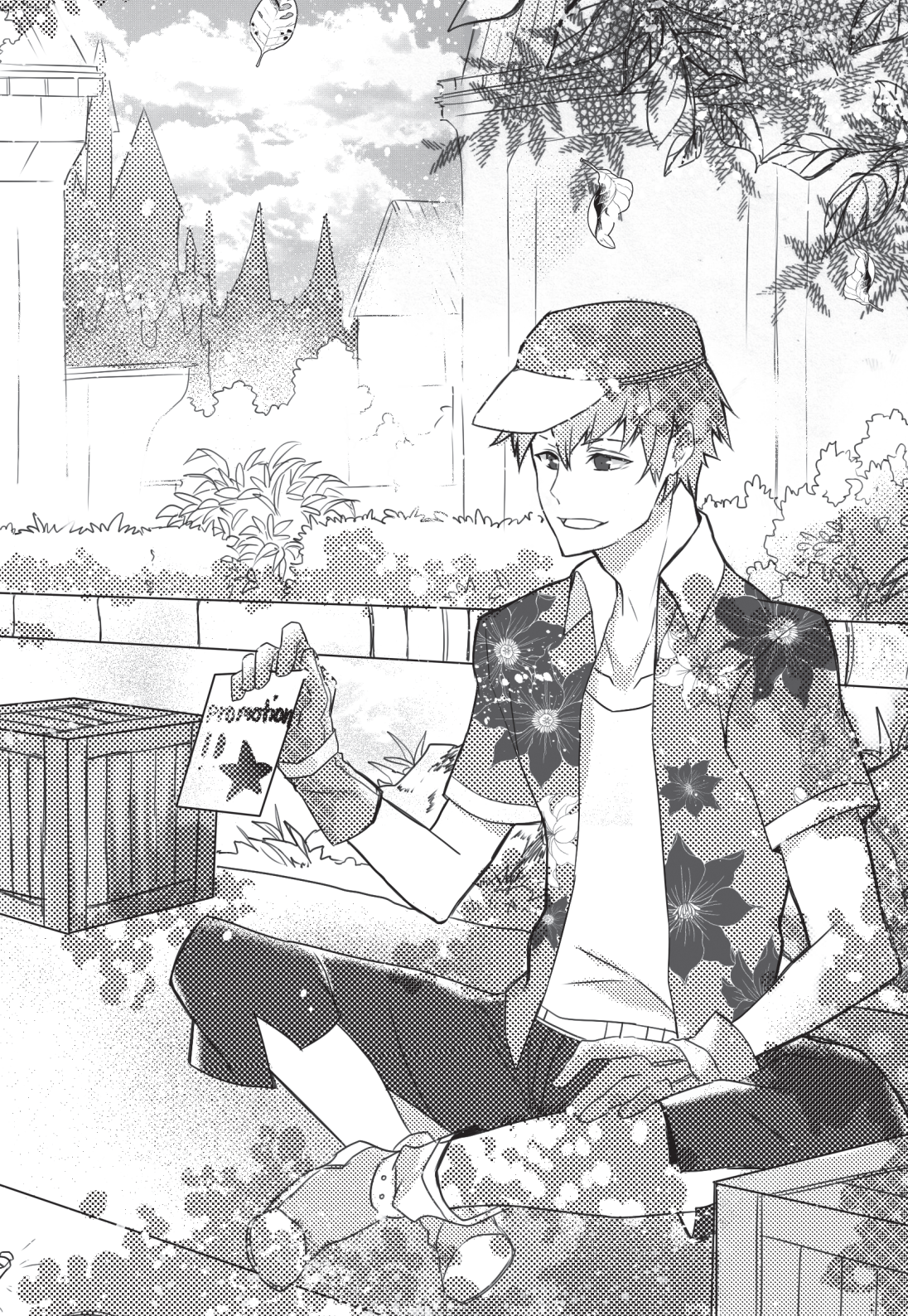
“เกรียนฮาอย่างมีคุณค่า ดรามาซึ่งกินใจ”

คำที่อ่าน่าจะบรรยายเนื้อหาของเรื่องได้ดี ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนให้หนังสือเล่มนี้ออกมาได้ ขอขอบคุณครอบครัวที่สนับสนุน ขอขอบคุณกองบรรณาธิการและฝ่ายศิลป์สำหรับการ์ดและการวางรูปแบบที่ไม่เหมือนหนังสือเรื่องอื่นๆ ที่เคยมีมา ขอขอบคุณน้องพลอย Loxsiana สำหรับปก ภาพประกอบ และรูปบนการ์ดที่ไม่เคยทำให้ผิดหวัง ขอขอบคุณแพนๆ จาก Dek-D ที่ให้กำลังใจเสมอมา ขอขอบคุณภาพ Fan Art ทุกภาพที่ส่งมาเป็นกำลังใจสำหรับผม

“ขอความเกรียนสถิตอยู่กับท่าน...”

Season Cloud

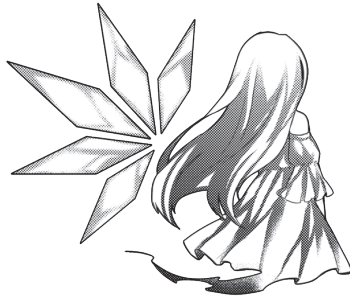

www.satapornbooks.com

บทนำ

Imagine จินตนาการ

“ซั่มมอน!”

ลึนเสียงตะโกนของชายหนุ่ม การ์ดในมือก็เปลี่ยนเป็นประกายแสง
เงาวิชาชั้นมังกรทาบทับขอบฟ้า นามเกรดิออสถูกขับขานพร้อมเพลงกลบทที่
แผดผลาญศัตรู

“เมจิก!”

หญิงสาวส่งเสียงก้องพร้อมซุการ์ตสีเดียวกับความมืด เมื่อลึนเสียงนั้น
บาร์เรียนขนาดใหญ่ก็ปกป้องตัวเธอและเหล่าเทพทั้งสามตน

“แอเรีย”

เธอกระซิบ พลันแสงสว่างวาบปกคลุมกาย ปีกทั้งสิบสองกางสู่ฟากฟ้า
อากาศบิดเบี้ยว ผืนดินสั่นสะเทือน เหล่าวิญญาณหลงทางที่เบื้องหน้าถูกสร
สีด้าปักทั่วร่าง

“แอเรีย!”

ชายบนหลังมังกรเพลิงซุการ์ตขึ้นทาบทับดวงตะวัน คมดาบนับไม่ถ้วน

ตกจากฟากฟ้า ปักลงบนร่างเทวทูตสิบสองปีก ปักลงบนผืนดินศักดิ์สิทธิ์
ปักผ่านปีกชาวโพลนและละอองเลือดสีแดงสด

วิญญาณ...

ความคิด...

จินตนาการ...

มนตรา...

สัตว์ในตำนาน...

เกียรติยศ...

ความลับ...

ผู้ใดครองดินแดนหนึ่งใน 7 ทวีป 247 ประเทศ 34,568 เมือง 172,430
แคว้น ผู้นั้นจักได้รับพรจากอาณาเขตที่ครอบครอง

ผู้ใดเป็นนายแห่งแคว้นผู้นั้นจักได้รับพลังเหนือล้ำ...

ขอเชิญเหล่าผู้บัญชาปี่ศาจ เทวทูต รวมทั้งชีวิตในโลกหล้าทั้งมวล เข้า
ร่วมสงครามชิงดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ชิงดินแดนแห่งราชันย์ทั้งเจ็ด

ซึ่งความเป็นหนึ่งในผืนภพ...

ซึ่งดวงใจเพียงหนึ่งเดียว...

ขอวิญญาณนักรบ จอมเวท จอมมาร และพลังแห่งอาชีพทั้ง 495 พลัง
แห่งสกลทั้ง 1,819 จงส่องนำทางยามความมืดแผ่ทั่วผืนฟ้า

ครองอาณาเขตในตำนาน สวมใส่อาวุธแห่งผู้กล้า บัญชามนต์ตราแห่ง
การทำลายล้าง

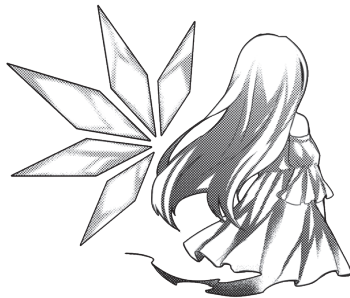
ทุกการเดินทางคือสิ่งล้ำค่า...

ตอบรับโชคชะตาแห่งราชันย์...

Duel World Online...

1

DWO

“ปัญญาอ่อน!”

ชายหนุ่มผมน้ำตาลตามคายนั่งทำคางพุดกับกลุ่มเพื่อน “โตจะตาย อยู่แล้วยังมัวสนใจเกมออนไลน์อยู่ได้ พรุ่งนี้ก็ปิดเทอมแล้ว หัดหาอะไรที่มัน มีประโยชน์ทำบ้างก็ดีนะพวกแกนะ” เขาหรีตามองกลุ่มเพื่อน เอ. บี. และซี. ที่กำลังดูประกาศในอินเทอร์เน็ตของเกมหิตที่เปิดบริการมาได้กว่าหกเดือนแล้ว

“ใครเคลียร์ได้เงินรางวัลล้านเยียนะเว้ยไอ้แทน...” เพื่อนเอ. นามสมมุติว่า

ตาที่หรีอยู่เบิกกว้างทันที “พันล้าน! บ้าแล้วละ เงินพันล้านบาทไม่ใช่ น้อยๆ” แทนไทยที่มีประสบการณ์ด้านเกมออนไลน์อยู่บ้างพูดอย่างตกใจ

“ดอล” เสียงจากเพื่อนซี. ดังขึ้น

“ดอล? ดอลฟิน? โลมา?” แทนไทยขมวดคิ้วถาม

“โลมาปะดิ! ดอลลาร์สิโว้ย!”

“เฮ้ย!” เขาตะโกนอย่างตกใจ แต่แล้วก็ถอนหายใจยาวตามด้วย

นั่งทำคางอย่างเอื่อยเฉื่อย “บ้า...แข่งกับคนทั้งโลก ใครจะไปชนะ...นี่ไม่นับ ถ้าบริษัทมันมีหน้าม้ามาเคลียร์เกมนะ”

“มันเชื่อมต่อกับข้อมูลจริงวะ เกมมีประวัติการเล่นด้วย คงโกงยาก อยู่” เพื่อนปี. นามสมมุติว่า

“เหรอ...เลิศเลอจริงนะ โฆษณาอย่างกับแกร็บดังค์เขามาจั้นละ” เสียงพูดเอื่อยๆ ดังออกมา ดวงตาของเขาเกือบจะปิดลงมาเต็มแก่ เหตุผลมาจากเมื่อคืนผู้ชายคนนี้通宵ตรีหกลองสอบปลายภาคของชั้นที่ปีสองในมหาวิทยาลัยเสร็จเรียบร้อยหนักเกินไป...มาก แต่ที่วันนี้ต้องมาที่มหาวิทยาลัยอีกครั้งก็เพื่อประชุมงานชมรม แต่มันก็จบลงไปตั้งแต่ครึ่งชั่วโมงก่อนหน้านี้แล้ว

“เออๆ ช่างมันเหอะ ไม่ได้เดือดร้อนเรื่องเงิน” แทนไทยพูดแบบไม่สนใจ ในขณะที่นั้นนักศึกษาหญิงสองคนเดินตรงเข้ามาที่กลุ่มของพวกเขา หญิงสาวสูงราว 159 เซนติเมตร ผิวขาว ริมฝีปากสีแดงเอ๋ยทักทั้งสี่คน

“ขอบใจมากนะที่มาช่วยงานกรรมกรใช้แรงงานของชมรมก่อนปีด-เทอม” เธอพูดพร้อมรอยยิ้มหวานๆ

“แหม...ลองถ้าไอรินขอร้องใครก็ช่วยจ๊ะ” เพื่อนเอ. ตอบกลับไปขณะที่หน้าตาเคลิบเคลิ้ม ส่วนแทนทำเป็นไม่สนใจ “โดยเฉพาะไอ้เจ้านี้” เพื่อนเอ. เขามือคิ้วคองแทนไทยก่อนจะชี้ให้หญิงสาวดู

“บ้าละ...หน้าที่นี่ ถ้าไม่ใช่ไม่มาหรอก” แทนไทยกระแทกเสียงปฏิเสธ ไอรินขมวดคิ้วมองหน้าผู้ชายที่เพิ่งพูดออกมา เธอสายตาระก่อนจะเลื้อยไปเห็นหน้าเพทที่ทั้งสี่คนกำลังคุยถึง

“พวกนายเล่นด้วยเหรอ!” เธอถามอย่างดีใจ

ทั้งสี่คนมองหน้ากัน ก่อนจะสายหัวปฏิเสธ...

“เปล่านะ” เสียงใครสักคนตอบ

หญิงสาวมีสีหน้าผิดหวัง “โอ้...เรานี้กว่าปีดเทอมจะได้มีเพื่อนเล่นเพิ่ม เรากับเนตเล่นด้วยกันสองคน ตอนนี้เรามาทำธุระกันที่เมืองเริ่มต้นปีเอด้าอยู่พอดีเลย...คงอยู่ที่เมืองเริ่มต้นอีกพักหนึ่ง” เธอพูดพร้อมกับชี้ไปที่ผู้หญิงผมชอยสั้น หน้าหนึ่ง ที่ยืนอยู่ข้างๆ

กลุ่มสี่หนุ่มมองหน้ากันอีกครั้งก่อนจะยิ้มแห้งๆ “ถ้าเล่นจะไปทักละกันนะ ถ้าไม่ติดว่าเครื่องมันแพงเราไปซื้อวันนี้แล้วละ ได้ใกล้เธอเรากี่สุขใจ” เพื่อนปี. นามสมมุติตอบพร้อมทำสายตาเจ้าชู้

ดูเหมือนไอรินที่ดูท่าทางเป็นมิตรกับทุกคนจะมีเรื่องพูดต่อ แต่ถูกเน็ตเพื่อนสนิทของเธอดึงชายเสื้อเสียก่อน “อ้อ! เดี่ยวเราต้องไปก่อนแล้วละเรากับเน็ตต้องไปทำธุระที่ตึกใหม่กันก่อน” เธอพูดพร้อมโบกมือให้ทั้งสี่ก่อนเดินจากไป

“น่ารักจริงๆ ะ...เคลิม” เสียงเพื่อนเอ. ว่า

“ใช่แล้วละ ไอรินนี้น่ารักสมเป็นดาว” เพื่อนปี. เสริม

“ดาวนshineโดรม?” แทนพูดหน้านี้

เพื่อนซี. นามสมมุติหันขวับ “หมาในปากแกยังไม่ตายอีกหรือวะ” เขาเสียงเซียว

แทนหัวเราะชอบใจก่อนจะตอบออกไป “มันออกลูกครอกใหม่มาแล้ววะ” ชายหนุ่มตอบออกมา ส่วนเพื่อนที่ได้ยินสายหัวไปตามๆ กัน

หลังจากนั้นอีกเสียงก็พูดขึ้น “แต่ยัยเน็ตที่อยู่ด้วยเผื่อว่าเธอมีมันซะมัดไม่รู้แอบคิดมิติมีรัยกับไอรินของฉันรีเปลาंनी” ซี. พูด

“ของแกเลยอะ!” เอ. ขึ้นเสียงสูง แต่ก่อนที่จะมีใครพูดอะไรต่อแทนไทยก็ลุกขึ้นยืน

“กลับก่อนวะมีธุระ มีอะไรเดี๋ยวโทร. หา” เขาพูดพร้อมกับเดินออกไปทิ้งให้เพื่อน เอ. ปี. และซี. นามสมมุตินั่งงกับพฤติกรรมของเขา...

ไม่นานนักแทนก็มาอยู่ในร้านขายเครื่องเกมใหญ่ที่สุดในย่านนี้... ร้านขายเครื่องเล่นอิเล็กทรอนิกส์ใกล้กับมหาวิทยาลัยของแทนไทย มันเต็มไปด้วยอุปกรณ์ต่างๆ มากมายจนทำให้ร้านขนาดใหญ่ดูเล็กลงไปถนัดตา

“สวัสดีค่ะ...” พนักงานของร้านทัก

“ชื่อเกมหน่อยครับ” ชายหนุ่มพูดขึ้นพร้อมกับกวาดตาไปรอบร้าน

“เกมอะไรดีคะ ตอนนี้เกมออนไลน์ที่กำลังดังมีหลายเกมเลยนะคะ”

พนักงานขายยิ้มพร้อมกับแนะนำ

“โอ้อะไร ดูเอล ดูเอลนะครับ” แทนไทยว่า

“อ้อ...ดูเอลชอร์ตรีเปล่าคะ เกมออนไลน์ฟันดาบเสมือนจริงที่ตอนนี้กำลังฮิตถล่มทลาย” เธอถามตามด้วยประโยคที่ยื้มที่บ่งบอกว่าลูกค้า...ก็คือลูกค้า แทนไทยขมวดคิ้วแล้วลองประมวลข้อมูลที่เขาได้มาจากเพื่อนทั้งสาม และเมื่อสมองของเขาที่น่าจะเรียกได้ว่า ฉลาด...แต่ขาดความรอบคอบประมวลผลได้แล้ว คำตอบที่ได้ก็คือ

มันไม่น่าจะใช้..

“แบบที่มันมีการด มีอาชีพอะไรประมาณนี้นะพี่” เขาพยายามอธิบายพร้อมทำมือทำไม้

พนักงานสาวขมวดคิ้ว “โอ้คุณน้อง...เกมออนไลน์ที่ไหนก็มีอาชีพอมีการดทั้งนั้นละคะ” เธอถอนหายใจ

“ที่เคลียร์ได้ แล้วได้รางวัลล้านดอลลาร์” เขาพยายามนึกคำที่เพื่อนคุยกัน

เจ้าของใบหน้าเนียนที่แต้มด้วยเครื่องสำอางทำทำนิกได้ในทันที “อ้อ...ดูเอลเวลด์นะหรือคะ! ต้องสั่งจองคะ...อีกหนึ่งเดือนจะได้รับของนะคะ เกมนี้ขายดีมาก นี่ดิฉันเองก็เพิ่งจะได้ของที่ซื้อให้น้องชายมาเมื่อสักครู่นี้เองคะ” เธอชี้ให้ดูกล่องใส่อุปกรณ์เกมนี้ที่เป็นสีเงินแวววาวแล้วมีตัวอักษรสีดำเพียงสามตัวบนกล่องนั้น...ดี...ดับเบิลยู...โอ

“ลงทะเบียนจองแล้วชำระเงินสามหมื่นห้าพันคะ” พนักงานสาวพูดด้วยสีหน้ายิ้มแย้มตามด้วยยื่นแบบฟอร์มของร้านให้แทนไทยทันที

“สาขาอื่นมีไหมครับ” ชายหนุ่มถามพร้อมกับขมวดคิ้ว

“น่าจะหมดเหมือนกันนะคะ”

“เดือนหนึ่งนี่วัดแน่ๆ” แทนพูดกับตัวเอง

เขาคิดอยู่ครู่หนึ่งแล้วถอนหายใจยาว “เอางี้ดีกว่า...” เขาพูดก่อนจะมองหน้าพนักงานขาย “ผมซื้อต่อแถมหนึ่ง” เขาถามพร้อมกับมองหน้ารอคำตอบ พนักงานสาวมองไปที่เครื่องเกมที่ว่า แล้วคิดถึงจำนวนเงินที่ชายหนุ่ม

เสนอ สมอของเธอดึงถึงน้องชายที่ตั้งตารอเล่นเกมนี้อยู่ทุกวันนี้ น้องชายที่อยากได้เกมนี้มานานจนพยายามสอได้เกรดดีๆ การตัดสินใจเริ่มยากลำบากสำหรับเธอ น้องชายที่รัก หรือเงินปึกตรงหน้า...

“ถ้าไอเคผมไปกดเงินสดมาให้เดี๋ยวนี้แหละ” แทนย่า

และหลังจากคำพูดที่ว่าดังขึ้น...เงินหนึ่งแสนก็ชนะ แทนไทยเดินออกจากร้านพร้อมเครื่องเกมที่เขาต้องการ

แทนกลับมาถึงบ้านที่เป็นเหมือนคฤหาสน์ เขาเดินตรงขึ้นไปบนห้องของตัวเองทันที “ปีเอต้า ปีเอต้า...” เสียงชายหนุ่มบ่นพึมพำทำให้คนรับใช้ในบ้านมองอย่างสงสัย แต่ก็ไม่กล้าถามอะไรลูกชายหัวแก้วหัวแหวนของเจ้าของบ้านนี้

ด้วยมันสมอที่น่าจะเรียกได้ว่าฉลาด ทำให้เขาต่อเกมที่ได้มาสำเร็จ...จริงๆ แล้วก็ต่อตามคู่มือนั่นละ

“จัดเลยดีกว่า” เขาพูดพร้อมจัดการเสียบอุปกรณ์เชื่อมต่อกับระบบประสาทต่างๆ ตามคู่มือ มันเป็นอุปกรณ์คาดหน้าผากที่ยืดหยุ่นได้ ขนาดไม่ใหญ่โตอะไรแต่มีสายระยะโยงระยางเจ็ดแปดเส้นยาวไปต่อกับตัวเครื่องที่วางอยู่ไม่ไกลนัก หลังจากนั้นแทนก็หลับตานอนราบลงบนเตียงที่ปูด้วยผ้าเนื้อดีสีน้ำเงินเข้ม

ข้อความยาวยืดยาวประมาณเกือบสิบหน้าปรากฏขึ้นมาตรงหน้าของแทนไทยที่กำลังออนไลน์ ชายหนุ่มที่นิสัยขี้เบื่อไม่ได้อ่านข้อความที่ว่าแม้แต่บ่อย เขาเลือกกดที่คำว่า ‘ยอมรับ’ ทันที

แสงสว่างวาบเหมือนที่เห็นในหนังอวกาศตอนยานจะวาร์ปปรากฏขึ้น แล้วแทนก็รับรู้ตัวอีกทีเมื่อเขามายืนอยู่ในห้องโล่งสีขาวกว้างสุดลูกหูลูกตา มันคือห้องลงทะเลียนก่อนจะเข้าเล่นเกม

“ยินดีต้อนรับเข้าสู่เกมดูลเวลด์ออนไลน์ เกมออนไลน์ที่จะให้ผู้เล่นได้ผจญภัยไปกับการ์ดและสปีลอันหลากหลาย” ชายหนุ่มที่นั่งอยู่บนเคาน์เตอร์สีขาวด้านหน้าพูดขึ้นพร้อมกับรอยยิ้มหยิ่งๆ ด้านหน้าผู้ชายคนนั้นมีหน้าจอ

หลายสิบหน้าจอรเรียงกันอยู่

แทนแปปากเมื่อเห็นพนักงานต้อนรับเข้าสู่เกมที่เป็นชายหนุ่ม “ผู้หญิง
ดีกว่าไหมนะ พนักงานต้อนรับสาว ๆ สบายตากว่าเยอะ” เขาว่า

พนักงานต้อนรับผมทองหัวเราะเสียงขึ้นจมูก “บริษัทเราไม่ยอมให้ซ้ำ
ใคร” เขาตอบ

“สร้างเกมออนไลน์นี่มันก็ซ้ำจนไม่รู้จะซ้ำยังไงแล้วพี่” แทนพูดเบา ๆ แต่
ดูเหมือนจะไม่เบาพอ ผู้ชายคนนั้นคงได้ยินสิ่งที่เขาพูด

“เล่นดูก็รู้ครับว่าไม่เหมือน” เขาว่า “เอาละ...เดี๋ยวจะเสียเวลาผู้เล่น
ท่านอื่น เวลาของเราเป็นเงินเป็นทองครับ ตอนนี้เรามีผู้เล่นเกินกว่าสามล้าน
คนแล้ว มาเริ่มกันเลยดีกว่า”

แทนไทยหรีตามองชายตรงหน้า “นี่ลูกค้านะพี่ ไม่ใช่กระถางปิยะเขียน
ไม่คิดจะเอาใจเลยรี” เขาถามเสียงขุ่น ๆ

“ไม่้อครับ นโยบายของเราคือทำเกมให้สนุกที่สุด ใครไม่พอใจก็ไม่
ต้องเล่นครับ” พนักงานชายคนนั้นพูดหน้านิ่ง

มันทำให้แทนรู้สึกหงุดหงิดอย่างมาก แต่เขาก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะถึง
อย่างไรเขาก็ต้องเข้าเล่นเกมนี้เพื่อจุดประสงค์หลักของตัวเอง

“เริ่มเลยก็ดี” แทนตอบเสียงขุ่น

“สวัสดีอย่างเป็นทางการอีกครั้งนะคะ...คุณแทนไทย พิทยธนากุล
อายุสิบเก้าปี ถูกต้องไหมครับ” ชายคนนั้นพูดขึ้น แทนรู้สึกตกใจเพราะเขา
ไม่เคยบอกชื่อหรือรายละเอียดของตัวเองเลย

“นายรู้ได้ยังไง!”

“บอกแล้วเราไม่ธรรมดา” พนักงานหนุ่มว่า “เราใช้รูปแบบพื้นฐาน
ของผู้เล่นประมวลร่วมกับฐานข้อมูลทั่วโลกตั้งแต่คุณเข้ามาแล้วละครับ”

“เอ๊ย! นี่มันละเมิดสิทธิ์แล้วนะ!” แทนเสียงเข้ม

ผู้แนะนำเกมมองหน้าเขาอย่างเหยียดๆ “นี่แปลว่าไม่ได้อ่านข้อตกลง
ละสิ ‘ตกลง ๆ ๆ’ ไปเรื่อยแน่ๆ” เขาว่า “จริงๆ เราชี้แจงในเอกสารเมื่อสักครู่
แล้วนะคะ” ชายหลังเคาน์เตอร์กลับมาทำท่าที่เรียบร้อย

เมื่อได้ฟังดังนั้นแทนก็นิ่งไปครู่หนึ่ง ก่อนจะเริ่มเปลี่ยนเรื่องพูด “เอะ... เริ่มกันเลียดีกว่า ขอตั้งชื่อตัวละครก่อน”

“ไม่มีระบบนี้ครับ”

ชายหนุ่มขมวดคิ้วทันทีที่ได้ยิน “หมายความว่ายังไงไม่มีระบบนี้” เขาถาม

“เราไม่มีการตั้งชื่อครับ เราจะใช้ชื่อของคุณในการเล่นครับ ชื่อจริง นามสกุลจริง”

“เฮ้ย!”

พนักงานถอนหายใจอีกครั้ง “ในใบคำแนะนำเมื่อครู่ครับ”

คำตอบที่ว่าทำให้แทนต้องหยุดชะงักอีกครั้ง และเมื่อเห็นเป็นอาการที่ว่าพนักงานต้อนรับก็ถอนหายใจอีกครั้งก่อนจะถามออกมา “ถ้าตั้งชื่อได้ คุณจะตั้งว่าอะไรครับ คุณแทนไทย”

“แทนไทย” แทนตอบกลับทันที สีหน้าเขามุ่งมั่น

พนักงานต้อนรับมองหน้าเขาอีกครั้งก่อนจะถามออกมา “แล้วมันต่างกันตรงไหนครับคุณผู้เล่น มันก็ชื่อแทนไทยเหมือนกัน”

“อ้าว... ไม่เข้าใจ อย่างน้อยฉันก็ได้กำหนดอะไรๆ เองไงล่ะ” แทนไทยพูดเมื่อได้ยินคำถามจากชายตรงหน้า

“คุณต้องใช้ชื่อตัวเองเป็นชื่อตัวละคร อันนี้ผ่านนะครับ” พนักงานคนเดิมใช้นิ้วสัมผัสไปที่หน้าจอสองสามครั้ง “เรามาเลือกอาชีพกันดีกว่าครับ”

“อาชีพ?” แทนทวนคำ

“ครับ... ในเกม DWO ดูเอลเวลด์ออนไลน์นี้จะมีอาชีพให้เลือก 495 อาชีพ และมีสายทักษะให้เลือกอีก 1,819 สายครับ คุณน่าจะรู้แล้วหากได้อ่านคู่มือเกม” พนักงานพูดพร้อมกับมองหน้าแทนไทย แต่เมื่อเขาเห็นก็ต้องถอนใจอีกครั้ง

“ไม่ได้อ่านสินะ” เขาว่า

“แล้วมันมีอะไรบ้างล่ะ” แทนถามขึ้น

“มันเยอะมากนะครับ ผมแนะนำว่าให้คุณไปศึกษาให้ดีกว่าครับ”

พนักงานหนุ่มพุดออกมาโดยที่ตามองหน้าจอ “ถึงเราจะมีระบบสุมก็เถอะ...”

ดวงตาชายตรงหน้าส่องประกายเมื่อได้ยินคำว่า ‘สุม’

“ฉันสุมมาเลย อาชีพไหนผมก็น่าจะเล่นได้ ข้อดีข้อเสียก็น่าจะพอกัน”

แทนไทยพุดขึ้น

“แต่ว่า...”

“สุมโหด”

“มัน...”

“โอ้! ก็บอกให้สุมมา!”

พนักงานถอนหายใจ...ไม่รู้เป็นครั้งที่เท่าไรตั้งแต่เจอผู้ชายคนนี้ “ก็แล้วแต่ผู้เล่นครับ แต่มีอีกอย่างหนึ่งที่ผมต้องแจ้งผู้เล่นไว้ก่อน อาชีพที่จะสุมออกมานั้นไม่ครบ 495 อาชีพและสายทักษะก็จะไม่ครบ 1,819 สาย เนื่องจากบางอาชีพและบางสายทักษะนั้นมีเงื่อนไขพิเศษ” เขาพูดก่อนจะกดไปที่หน้าจอด้านข้างสามสี่ครั้ง หลังจากนั้นก็ปรากฏภาพสถิติสกิลเลือกอาชีพที่ด้านหน้าของแทนไทย

“แค่กด?” แทนไทยถามพร้อมมองหน้าพนักงาน

“ใช่ครับ...แค่กด”

เมื่อได้ฟังดังนั้นแทนก็เอื้อมมือไปกดที่ปุ่มตรงหน้าทันที รายชื่ออาชีพและสายทักษะทั้งหมดที่เขาสามารถเลือกได้ หมุนด้วยความเร็วเกินกว่าสายตามนุษย์จะมองเห็น มันหมุนอยู่อย่างนั้นนานราวครึ่งนาที แล้วหลังจากการสุมเสร็จสิ้นเสียงประกาศจากระบบก็ดังออกมา

อาชีพ...นักเลี้ยงโชคฝึกหัด

ทักษะสาย...คนจรจัด

เมื่อแทนไทยมองเห็นอาชีพและทักษะที่สุมได้ เขาก็นิ่งหน้าทันที “สุมใหมดีกว่า...อาชีพกับทักษะฟังดูอุบาทว์เกิน” เขาว่า

“สุมได้ครั้งเดียวครับ” เสียงเรียบเย็นตอบกลับ

“เฮ้ย! ทำไมไม่บอก!” ชายหนุ่มโวยวาย

“จะบอกแล้วครับ แต่คุณไม่ฟัง”

แทนสายหัวไปมา “ฉันเดียวสร้างตัวใหม่”

“ผู้เล่นหนึ่งคนมีตัวละครได้ตัวเดียวครับ” พนักงานพูดพร้อมกับจ้องหน้าแทนไทยอย่างเอือมๆ

“แล้ว...”

“คำแนะนำเกมครับ อยู่ในนั้น” พนักงานย้ำคำ ไม่รู้ว่าแทนรู้สึกไปเองหรือเปล่า แต่เหมือนจะมีเสียงถอนหายใจตามมาด้วย

“แปลว่า...” แทนพูดขึ้น “ผมต้องใช้แค่อาชีพนี้และทักษะสายนี้เล่นเกมว่าจั้น”

“ไม่ใช่ครับ” พนักงานตอบทำให้สีหน้าแทนดีขึ้นกว่าเดิม “คุณจะได้ชุดการ์ดหนึ่งชุด จำนวน 60 ใบเป็นเดิมาตรฐานไปด้วยครับ” สีหน้าพนักงานคนเดิมมีรอยยิ้ม

“สบายใจได้ครับ เด็ดนี้ทุกคนที่เริ่มต้นจะได้เหมือนกันหมด เชิญเริ่มผจญภัยที่หมู่บ้านแรกได้เลยครับ...อาดิโอส!”

เมื่อสิ้นเสียงนั้น แทนไทยก็ถูกวาร์ปไปในแสงที่เขาเคยพบเมื่อครู่ หลังจากนั้นเสียงเตือนจากระบบก็ดังขึ้น

ผู้เล่นแทนไทยได้รับ...

การ์ดซัมมอนระดับ 1 ดาว นักรบฝึกหัด จำนวน 15 ใบ

การ์ดซัมมอนระดับ 1 ดาว จอมเวทฝึกหัด จำนวน 13 ใบ

การ์ดซัมมอนระดับ 1 ดาว นักบวชฝึกหัด จำนวน 10 ใบ

การ์ดอึดวิประดับ 1 ดาว มีดสั้น จำนวน 3 ใบ

การ์ดอึดวิประดับ 1 ดาว โล่เล็ก จำนวน 3 ใบ

การ์ดอึดวิประดับ 1 ดาว ไม้เท้า จำนวน 3 ใบ

การ์ดไอเทมระดับ 1 ดาว น้ำยาเพิ่มพลังขั้นต้น จำนวน 9 ใบ

การ์ดเมจิกระดับ 1 ดาว เวทไฟขั้นต้น จำนวน 3 ใบ

และ การ์ดซัมมอนระดับ 3 ดาว ลูกหมาป่าน้ำแข็ง จำนวน 1 ใบ

แสงสว่างวาบหายไป ร่างเด็กหนุ่มมาอยู่ในดินแดนที่ดูแล้วรู้เลยว่า...
บ้านนอก สิ่งก่อสร้างเป็นเพียงบ้านชั้นเดียว หลังคาทำจากวัสดุธรรมชาติ รอบๆ
มีเนินเขา สายน้ำ ท้องฟ้า และเพลเยอร์อีกไม่มากนัก

นี่ละเมืองเริ่มต้น...

สถานที่แรกซึ่งจะทำให้โลกของคุณเอลเวิลด์สิ้นสะเทือน...ก็ว่าไปนั่น

ยินดีต้อนรับนักเดินทาง...

การต่อสู้ในเกมนี้จะเป็นการใช้การ์ดเข้าสู่คู่ คำว่า 'เด็ด' หมายถึงชุด
การ์ดจำนวน 60 ใบเป็นอย่างน้อยที่ผู้เล่นครอบครอง การผจญภัยในเกมนี้จะ
ต้องใช้การ์ดเข้าช่วย การ์ดทั้งหมดในขณะนี้แบ่งออกเป็น 5 ชนิด

การ์ดซัมมอน...การ์ดที่จะเรียกมอนสเตอร์ออกมาช่วยเหลือผู้เล่น

การ์ดเมจิก...การ์ดแห่งมนตร์คาถาที่ทำให้เกิดสิ่งต่างๆ ขึ้นตามที่การ์ด
ระบุไว้

การ์ดอีควิป...การ์ดที่ใช้เรียกอุปกรณ์สวมใส่ อาวุธ และอุปกรณ์เสริม
ออกมาให้ผู้เล่นใช้งาน

การ์ดไอเทม...การ์ดที่จะเรียกสิ่งของใช้งานต่างๆ ที่ใช้แล้วหมดไปออก
มา และสุดท้าย...

การ์ดแอเรีย...การ์ดอันทรงพลังที่ผู้เล่นจะรับรู้คุณภาพของการ์ดนี้เมื่อ
ได้ครอบครอง รายละเอียดอื่นๆ ขอให้ผู้เล่นศึกษาได้จากหนังสือคู่มือที่อยู่ใน
ช่องเก็บของ

ทุกการเดินทางคือสิ่งล้ำค่า...ตอบรับโชคชะตาแห่งราชันย์...

ยินดีต้อนรับสู่...

Duel World Online

เมื่อเสียงจากระบบจบลง แพนหันมองรอบตัว มันมีแต่ต้นไม้ หญ้า

สั้นๆ และหมู่บ้านเล็กๆ อยู่ที่ปลายสายตา ในระหว่างระยะสายตาที่ว่า มีบางอย่างขวางอยู่...

สัตว์ประหลาดรูปร่างคล้ายมนุษย์แต่ตัวเล็กกว่า มันคือ...ก๊อบลิน

แทนไทยหันหน้าเข้าหาหมู่บ้าน จุดหมายของเขาอยู่ที่นั่น สกิลที่แม้ไม่ต้องเล่นเกมก็ติดตัวมาตั้งแต่เกิดเริ่มทำงาน

...สกิลโกยสุตผีเท้า

แทนวิ่งหลบหลีกเหล่ามอนสเตอร์เข้ามาอยู่ในหมู่บ้านได้อย่างปลอดภัย ผู้คนที่เดินไปมามีแค่สองสามคน เมืองนี้น่าจะเป็นเมืองเริ่มต้น ชายหนุ่มคิดถึงชื่อหนึ่งขึ้นมาทันที

ปิเอต้า...เมืองเริ่มต้น

เขาลุกขึ้นยืนก่อนจะเดินไปหาชายที่อยู่เ็นชุดเกราะสีเงินราคาถูก

“ขอโทษครับพี่...ที่นี่เป็นเมืองเริ่มต้นที่ชื่อ ปิเอต้า รีเปล่าครับ” เขาถาม

ชายในชุดเกราะขมวดคิ้วมองหน้าคนถามทันทีที่ได้ยิน “เอ่อ...เมืองเริ่มต้นของเกมนี้จะเปลี่ยนไปทุกเดือนนะ เพื่อที่ผู้เล่นจะได้กระจายกันไปทั่วโลก ปิเอต้าที่ว่าน่าจะอยู่อีกมุมโลกหนึ่งเลยละ” ชายคนนั้นตอบ

“หะ...” แทนทำหน้าอึ้ง ก่อนคำหนึ่งจะปรากฏออกมาอย่างชัดเจนในความคิดของเขา

อ๊ับอ้ายดิทีนี้!

แทนคิดได้แค่นั้นก่อนจะพูดขึ้น “ขอละสิทีนี้ น่าจะอ่านคู่มือบ้างนะเรา” น่าจะถูกอย่างที่เขาคิด แต่ดูเหมือนว่าจะเข้าไปเสียแล้ว

ชายในชุดเกราะมองแทนพร้อมกับหัวเราะ “เปิดในช่องเก็บของสิ แล้วอ่านคู่มือที่อยู่ในนั้น นายน่าจะรู้เรื่องระบบของเกมนี้แบบคร่าวๆ แต่เรื่องเล็กๆ นี่ต้องหาเอาเองนะ คนสร้างไม่ยอมบอกข้อมูลอะไรเลย”

แทนถอนหายใจก่อนจะยกมือขอบคุณ เขาเดินหนีไปที่มุมหนึ่งของเมือง ที่นั่นมีม้าหินเก่าๆ อยู่หนึ่งตัวกับโต๊ะที่เป็นต่อไม้ใหญ่ เขาใช้เวลาอยู่เกือบสองชั่วโมงศึกษาเกี่ยวกับเกมนี้ และก็เริ่มจะเข้าใจ DWO มากขึ้นเรื่อยๆ

“ปกติเด็คดี 60 ใบ เริ่มการต่อสู้จะมีการ์ด 7 ใบแรกสุ่มมาจากในเด็ก

การ์ดแต่ละใบจะใช้ MP ตามจำนวนดาว การ์ดบางใบจะมีเงื่อนไขพิเศษในการเรียกใช้ MP จะค่อยๆ เพิ่มขึ้นตามสเกลของแต่ละอาชีพ ทุกๆ หนึ่งนาทีกจะมีการจั่วการ์ดขึ้นมาใหม่ 1 ใบ อืม...ต้องวางแผนให้ดีซะเรา” ชายหนุ่มพูดกับตัวเองหลังจากประมวลผลสิ่งที่รับรู้มา แทนนึกถึงเรื่องอื่นๆ ที่อ่านมา ลึกๆ หลังจากนั้นเขารับสำรวจค่าสถานะของตัวเองทันที

ผู้เล่น แทนไทย		เลเวล 1
อาชีพ นักเสียงโซคฝึกหัด		สายทักษะ คนจรจัด
HP	80	สกิลที่ครอบครอง -ไลฟ์ไลน์ : สละพลังชีวิตทั้งหมดที่มีเหลือไว้เพียง 1 ทำความเสียหายให้ศัตรู ใช้ SP 1 ในการเรียกใช้ (หากใช้ทำนี้แล้ว จะไม่สามารถใช้ได้อีกภายใน 24 ชั่วโมง)
MP	4	
SP	1	

“เราดูกระจอกๆ แะะ” แทนพูดขึ้น มันถูกอย่างที่เขาว่า เลเวล 1 ผู้เล่นทุกคนน่าจะมีสถานะที่กระจอก “แต่จะให้ดีต้องลองของจริง” ชายหนุ่มพูดพร้อมกับเดินออกสู่เขตนอกเมืองทางตะวันออก ไม่นานนักเขาก็พบกับเป้าหมาย มอนสเตอร์ที่น่าจะ...กระจอกพอกับตัวเขาในตอนนี

ก็อบลิน

แทนวิ่งเข้าไปใส่มอนสเตอร์ตรงหน้าทันที เมื่อการต่อสู้เริ่มขึ้นก็มีบางอย่างลอยขึ้นมาที่ด้านซ้ายมือ หน้าจอแสดงการ์ด 7 ใบ พลังชีวิต (HP) พลังเวทมนตร์ (MP) และพลังสำหรับใช้สกิลประจำทักษะอาชีพ (SP)

ก็อบลินเลเวล 1 ปรากฏตัว! เสียงจากระบบดังออกมา

แทนไทยที่เรียนรู้วิธีต่างๆ จากหนังสือคู่มือเตรียมเลือกใช้การ์ด 4 ใบ จาก 7 ใบทันที

“ซั่มมอน!” เสียงเขาดังขึ้น หลังจากนั้นการ์ดที่ถืออยู่ก็กลายร่างเป็น

จอมเวท เมื่อเขาแน่ใจวิธีเรียกใช้การ์ดแล้วแทนก็ทำแบบเดิมอีกครั้ง

“ซัมมอน!” แต่ครั้งนี้ที่ปรากฏออกมาไม่ใช่จอมเวทเหมือนกับครั้งก่อน มอนสเตอร์ที่ปรากฏออกมาในครั้งนี้เป็นนักรบพร้อมกับดาบเก่าๆ

★ นักรบฝึกหัด	★ จอมเวทฝึกหัด
ประเภท : ซัมมอน	ประเภท : ซัมมอน
เผ่า : มนุษย์ ธาตุ : ดิน	เผ่า : มนุษย์ ธาตุ : ดิน
นักรบระดับต่ำที่สุด การ์ดจากเด็ก เริ่มต้น พลังโจมตีและป้องกันต่ำมาก ถ้าจะให้ดีควรเปลี่ยนออกโดยเร็ว	นักเวทระดับต่ำที่สุด การ์ดจากเด็ก เริ่มต้น โจมตีโดยการใช้อาถา แต่ โจมตีได้น้อยครั้ง พลังป้องกันต่ำสุดๆ

“อื๊ควิป! อื๊ควิป!” เขาพูดขึ้นขณะเลือกใช้การ์ด หลังจากนั้นการ์ดที่วางก็กลายเป็นมิดลันและโล่เล็กให้เขาใช้งาน

นักรบฝึกหัดวิ่งเข้าหาก็อบลินตรงหน้า ดาบถูกฟาดลงไปที่ร่างนั้น ความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นหลักหน่วย ส่วนนักเวทที่ถูกเรียกออกมาก่อนหน้านี้กำลังร้ายเวทอยู่ข้างแทนไทย และในขณะนั้นเองก็อบลินตรงหน้าของนักรบฝึกหัดก็ตอบโต้ด้วยหมัดลั่นๆ

“12!”

“11!”

ค่าความเสียหายปรากฏขึ้นที่นักรบฝึกหัด เมื่อแทนเห็นดังนั้นเขาก็วิ่งเข้าไปช่วยทันที แต่มันเป็นเวลาเดียวกันกับที่เจ้าก็อบลินอีกตัววิ่งตรงเข้ามาทำให้เขาต้องวิ่งเข้าไปสกัดก็อบลินตัวนั้นแทน

“มะ...ตัวๆ ก็ได้” แทนว่า

“5!”

“6!”

แทนโจมตีเจ้าก็อบลินนั้นได้เพียงแค่นั้น และมันก็ตอบโต้กลับด้วยหมัด
เช่นเคย

“12!”

“10!”

“หมัดเพียวๆ แรงกว่าเราใช้มิดอีก!” แทนทำเสียงไม่สบอารมณ์
ถ้าเป็นอย่างนี้ต่อไปเขาน่าจะต้องตายในไม่ช้า แทนเรียกใช้การ์ดอีกใบ
ที่เหลือทันที แลกกับ MP 1 หน่วย จากที่เหลืออยู่ 3 หน่วย

“ไอเทม!” เสียงเขาเรียกใช้การ์ดดังขึ้น หลังจากนั้นพลังชีวิตของแทน
ก็เพิ่มขึ้นทันที

“+40!”

☆

น้ำยาเพิ่มพลังระดับเริ่มต้น

ประเภท : ไอเทม

เพิ่มพลังชีวิตให้เป้าหมาย 40 หน่วย

- การ์ดไอเทมชนิดพิเศษ เมื่อใช้แล้วจะไม่
- หายไปเหมือนการ์ดไอเทมชนิดอื่นๆ
- ของฟรีจะเอาอะไรมา ได้แค่นี้ก็บุญ
- แล้วละเพลเยอร์เอ๋ย

ถึงพลังชีวิตของเขาจะฟื้นคืนมาแต่สถานการณ์ก็ไม่สู้ดี นักรบฝึกหัดถูก
ทำลายลงในตอนนั้นเช่นกัน มันทำให้ก็อบลินตัวที่นักรบฝึกหัดเคยสกัดไว้ปริ
เข้าหาจอมเวทย์ที่ยังร่ายคาถาอยู่ แต่ในช่วงวินาทีนั้นเอง พระเพลิงก็ก่อเกิดที่
ปลายคทาของนักเวทย์ หลังจากนั้นลูกไฟก็พุ่งเข้าเผาผลาญก็อบลินตรงหน้า...

“45!”

ร่างก๊อบลินที่บาดเจ็บมาก่อนหน้านี้สลายกลายเป็นละอองแสงทันที
 “เจ๋งดีอย่างนี้! ช่วยเผาเจ้านี้ด้วยสิพวก!” แทนตะโกนขึ้นพร้อมกับชี้มือ
 ไปที่ก๊อบลินอีกตัว

เจียบ...ดูเหมือนบางอย่างจะไม่ใช่อย่างที่เขาคิด จอมเวทไม่ร้ายเวท
 ต่อแต่อย่างใด และเมื่อแทนสังเกตเห็นแถบพลังกลางลำตัวจอมเวทตนนั้นก็เริ่ม
 จะเข้าใจ MP ของจอมเวทฝึกหัดมีน้อยมาก และตอนนี้มันก็หมดเสียแล้ว

“ทำอะไรตัวเอง” เขาพูดพร้อมกับหันหน้าเข้าหาศัตรูก่อนจะวิ่งเข้าไป
 พันแสงกับก๊อบลินตรงหน้า ไม่นานนักพลังของเขาก็เหลือนิดเดียวแล้ว ทำให้
 แทนต้องฟิงการ์ด 1 ใน 2 ใบที่เหลืออยู่

“เมจิก!” การ์ดในมือแปรเปลี่ยนเป็นบอลเพลิง มันพุ่งตรงเข้าใส่เจ้า
 ก๊อบลิน

“37!”

ค่าความเสียหายน้อยกว่าเวทเพลิงของจอมเวทฝึกหัดเพราะพลังเวท
 ของแทนมีน้อยกว่า แต่ค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นก็แรงพอที่จะจัดการกับพลัง
 ชีวิตของมอนสเตอร์กระจอกที่สุดในเกมได้สำเร็จ

ไประดับเริ่มต้น

ประเภท : เมจิก

โจมตีด้วยลูกไฟขนาดจิ๋ว ค่าความเสียหาย
 ขึ้นอยู่กับพลังโจมตีด้วยเวทมนตร์ของผู้ใช้
 แต่บอกได้เลยว่า...มันน้อยมาก

เมื่อการต่อสู้จบลงเสียงของระบบก็ดังขึ้นทันที มันเป็นการรายงานผลของการต่อสู้ว่าผู้เล่นได้รับอะไรบ้างหลังจากกำจัดศัตรูที่อยู่ในรัศมีการต่อสู้ทั้งหมดลงได้

ผู้เล่นแทนไทยสามารถกำจัดก๊อบลินได้สำเร็จ ได้รับค่าประสบการณ์ 70 หน่วย ได้รับการจัดก๊อบลินระดับ 1 ดาว 1 ใบ ได้รับไอเทมเศษเสี้ยวก๊อบลิน 2 ชิ้น ได้รับเงิน 70 กิล ผู้เล่นแทนไทยระดับเลเวลเพิ่มจาก 1 เป็นเลเวล 2

เมื่อจบการต่อสู้แทนเพิ่งมองเห็นว่าค่า MP ของเขายังเหลือ 2 เท่าเดิม แต่ max HP และ max MP เพิ่มเป็น 105 และ 8 ตามลำดับ มันทำให้ชายหนุ่มนึกได้ว่าการจะฟื้นคืนค่าพลังในเกมนี้นั้นมีสองทาง...รอเวลา หรือใช้บริการโรงแรมที่ราคามหาโหด และแน่นอน...

กระจอกอย่างเขาเลือกที่จะรอเวลา

แทนใช้เวลาในการรอให้ค่าพลังต่างๆ ฟื้นคืนด้วยการเดินสำรวจเมืองเริ่มต้น ที่มีร้านค้า NPC โรงแรม และบริการวาร์ป...อย่างหลังทำให้เขาถึงกับตาโต

ชายหนุ่มเดินไปที่ NPC ประจำจุดวาร์ปทันที “ปีเอต้าเท่าไรพี่” ชายหนุ่มยื่นหน้าเข้าไปถาม

“ปีเอต้า 200,000 กิลครับ” NPC สวมหมวกปลายแหลมเหมือนฟอมดตอบกลับทันที

ตาค้าง...

หน้าถอดสี...

ตามด้วยกลิ่นน้ำลายอีกหนึ่งอีก...

เขาไม่รู้เลยว่าค่าวาร์ปในเกมนี้ราคามหาโหด เพราะต้องการป้องกันผู้เล่นข้ามไปยังเขตที่ไม่เหมาะสมกับตนเอง

“รับแผนที่สักแผ่นไหมละ” NPC คนเดิมถามเมื่อมองอาการของแทนออก

ในตอนนั้นถ้าแทนจำไม่ผิด รู้สึกว่าคู่มือจะบอกเรื่องของ NPC ในเกมนี้ไว้ว่าจะมีพนักงานคอยบังคับ แต่อาจจะเป็นหนึ่งคนบังคับหลายตัวก็เป็นได้

“เท่าไรครับ” เขาถามหว่าดๆ หลังจากได้ฟังราคาค่าวาร์ปเมื่อครู
“50 กิลครับ”

ชายหนุ่มถอนหายใจก่อนจะตอบกลับไป “เอาอันหนึ่งครับลุง”

“60 กิล” NPC คนนั้นว่า

ชายหนุ่มหันขวับมองหน้าต้นเสียงทันที “เมื่อกี่บอก 50!” เขาเสียงเข้ม
“เรียกลุงคิดเพิ่ม”

แทนที่ตามองหน้า NPC หน้าตาเหมือนพ่อมด “ล้อเล่นใช่ไหม” แต่ที่ตอบกลับมาเป็นการสายตึ้ง

“NPC เกมนี้ตัดสินใจเองได้ ถ้าไม่เอาครวหน้ามาซื้อคิดร้อยนึง” NPC ร่ายกลางคนทำหน้าเข้ม

แทนรีบยื่นเงิน 60 กิลให้ทันที ตามด้วยคว่ำแผนที่มาอย่างไว “บ้าชะมัด” เขาบ่นก่อนจะหันหลังเตรียมเดินจากไป แต่แล้วเสียง NPC คนเดิมก็ดังขึ้น

“เงินทองเจ้าหนู” NPC คนนั้นพูดพร้อมโยนเงิน 10 กิลคืนมาให้ “เกมที่ไหนจะตั้งให้ NPC ทำตามใจได้กันล่ะ เชื่อกันง่ายเกินไประวังลำบากนะเจ้าหนูเอ๊ย!” เขาพูดกั๊วหัวเราะ

เรื่องที่เกิดขึ้นทำให้แทนไทยต้องถอนหายใจเฮือกใหญ่ ก่อนตอบกลับไป “แหมล้อเล่นกันนี้เลยหรื...ปู้!” เขาเน้นเสียงที่คำสุดท้าย

NPC สายหัวไปมา “ปู้เลยเรอะครวนี้! แต่ก็ดี...ประจำอยู่เมืองบ้านนอกแบบนี้สุดแสนจะน่าเบื่อ เจอเด็กกวนประสาทบ้างก็ดี”

แทนหัวเราะช้าๆ ก่อนจะอมยิ้มเดินจากไป หลังจากนั้นเขาก็เปิดแผนที่ดูแล้วอยู่ในสภาพตกตะลึง

ปิเอต้าอยู่ไกลจากเมืองนี้เกือบครึ่งโลก!

“มันจะชวยไปถึงไหนกันนี่” แทนบ่นก่อนจะออกนอกเมืองไประบายความแค้นกับก๊อบลินที่อยู่ทางที่ราบตะวันออก พื้นที่ราบเนินเขาที่เต็มไปด้วย

หญ้าสั้น

แทนซึ่งตั้งใจจะโปรบាយความหงุดหงิดกับมอนสเตอร์แถวนั้นเดินออกจากหมู่บ้าน และในที่สุดเจ้าก็อบลินที่ต้องการพบก็โผล่มาให้เห็น

“ขอระบายอารมณ์สักหน่อยเถอะ” เขาพูดก่อนจะเข้าสู่โจมตีมอนสเตอร์ตรงหน้าทันที

ก็อบลิน เลเวล 1 ปรากฏตัว

เสียงจากระบบดังขึ้น แต่ครั้งนี้แปลกจากครั้งที่ผ่านๆ มา หลังจากจบการประกาศจากระบบครั้งแรกการประกาศจากระบบอีกครั้งก็ดังตามมาติดๆ

ผลจากทักษะของนักเสี่ยงโชคทำงาน

แทนได้ยินเสียงนั้นชัดเจน แต่ไม่รู้วาทักษะที่ว่ามียผลอย่างไร การ์ด 7 ใบแรกถูกจั่วขึ้นมาพร้อมสีหน้าไม่สู้ดีนัก

“ท่าทางจะไม่ค่อยดีแล้วละเรา” เขาพูดเพราะเห็นการ์ดที่จั่วขึ้นมาได้ การ์ดพวกนั้นเป็นมิดลัน 2 ใบ คทา 1 ใบ และน้ำยาเพิ่มพลัง 2 ใบ มีการ์ดมอนสเตอร์อยู่เพียงใบเดียว

นักรบฝึกหัด...

“ซั่มมอน! อีควิป!” เขาจัดการกับการ์ดในมือตามลำดับ หลังจากนั้นนักรบฝึกหัดกับมิดลันก็ปรากฏออกมา

นักรบฝึกหัดวิ่งเข้าไปประจัญบานกับก็อบลินทันที แทนไทยเองก็ตั้งใจจะเข้าไปร่วมวง แต่เขาก็ต้องหยุดชะงักเมื่อเหลือบเห็นสเตตัสของตัวเอง

ผู้เล่น แทนไทย	
HP	8
MP	105
SP	2

“เฮ้ย!” ชายหนุ่มร้องขึ้นพร้อมหยุดขาทั้งสองข้างที่เกือบจะพาเขาเข้าไปตาย ค่าพลังชีวิตและค่าพลังเวทของเขาถูกทำให้สลับกัน พลังเวทมีมากมายแต่พลังชีวิตแค่โดนสะกิดก็น่าจะตายทันที เขาเริ่มใช้สมองคิดหาทางรอด และนี่ก็ถึงเสียงจากระบบที่แจ้งขึ้นได้

“นี่มันผลของอาชีพนักเสียงโซครี่นี่ เกือบตายแล้วสิเรา” เขามั่นใจเพิ่มพูนก่อนจะมองไปที่เจ้านักรบฝึกหัดที่พลังเหลือไม่ถึงครึ่ง

“ไอเทม!” แทนใช้การ์ดน้ำยาเพิ่มพลังให้นักรบฝึกหัด ดูท่าการต่อสู้ครั้งนี้ไม่น่าจะเหลือบ่ากว่าแรง แต่แล้วมันก็ได้เป็นอย่างที่คิด ก๊อบลินอีกตัววิ่งเข้ามาวิ่งวนงันที่

ก๊อบลิน เลเวล 1 ปรากฏตัว...เสียงจากระบบแจ้งออกมา

“เวรๆๆ” ชายหนุ่มส่ายหัวอย่างหงุดหงิดขณะจ้องไปยังก๊อบลินตัวที่ว่า ตัวเขาเองไม่สามารถเข้าไปช่วยนักรบฝึกหัดได้ และการที่นักรบฝึกหัดถูกรุมด้วยก๊อบลินสองตัวก็ทำให้เขาต้องใช้น้ำยาเพิ่มพลังอีกขวดทันที

“ไอเทม!” พลังชีวิตของนักรบฝึกหัดกลับมาเต็มเปี่ยม หลังจากนั้นดาบเก่าๆ ของนักรบนั้นก็พาดลงไปที่ก๊อบลินตัวแรก ค่าความเสียหายสุดท้ายปรากฏขึ้นก่อนที่เจ้าก๊อบลินจะกลายเป็นประกายแสง

“ทำอะไรดีแน่ๆ” แทนว่า...และมันก็น่าจะถูกของเขา เพราะหากสู้กันตัวต่อตัว นักรบฝึกหัดน่าจะตายก่อนก๊อบลิน และการ์ดที่เหลือก็ไม่น่าจะมีประโยชน์ในตอนนี

และไม่ต้องรอนาน นักรบฝึกหัดถูกจัดการในเวลาไม่ถึงหนึ่งนาที

“ช่วยแล้วแทนไทย!” ชายหนุ่มเสียงสูงเมื่อเห็นเจ้าก๊อบลินเบนเป้าหมายมาที่ตนเอง ในตอนนี้สมองของแทนกำลังหาทางรอดอย่างรวดเร็วและในที่สุดเขาก็คิดขึ้นได้...

หนี! และต้องเร็วที่สุด!

เขากลับหลังหันแล้วออกวิ่ง แต่เจ้าก๊อบลินก็ไม่ลดละมันยังตามมาติดๆ แดมโซดชะตาเหมือนกำลังกลั่นแกล้งชายหนุ่มคนนี้ แทนไทยเจอเข้ากับก๊อบลินอีกหนึ่งตัวยืนดักรออยู่ทางด้านหน้า

“จั่วการ์ด...”

เสียงจากระบบดังขึ้นพร้อมกับการ์ดถูกจั่วขึ้นมาใหม่อีก 1 ใบ...การ์ด
ที่มาช่วยชีวิตน้อยๆ ของมือใหม่ที่กำลังวังหนึ่เอาชีวิตรอด

“ซั่มมอน!” แทนเรียกใช้การ์ดที่เพิ่งจั่วได้ทันที

มอนสเตอร์ที่ถูกเรียกออกมานั้นแทนเพิ่งเคยเห็นมันออกมาสู่ครั้งแรก
การ์ดลูกหมาป่าน้ำแข็งระดับ 3 ดาว การ์ดที่แข็งแกร่งที่สุดจากชุดการ์ดของเขา
เขาในขณะนี้

หมาป่าขนาดตัวใหญ่มากกว่ามนุษย์เล็กน้อยปรากฏออกมาตะปบก๊อบลิน
ตรงหน้า ขนของมันเป็นน้ำแข็ง ดวงตามีสีน้ำเงินเข้ม ใจความเย็นแผ่ออกจาก
รอบตัวของหมาป่าน้ำแข็งที่ยังไม่โตเต็มวัยตัวนี้ ถึงมันจะยังเป็นเพียงลูกหมาป่า
แต่ก็แข็งแกร่งกว่าก๊อบลินเป็นไหนๆ

☆☆☆ ลูกหมาป่าน้ำแข็ง
ประเภท : ซั่มมอน
เผ่า : หมาป่า ธาตุ : น้ำแข็ง
มอนสเตอร์หมาป่าขนาดเล็กที่ร่างกายเป็น น้ำแข็ง สามารถโจมตีได้ทั้งการโจมตีปกติ และเรียกหอกน้ำแข็งออกมาโจมตี - การ์ดที่แข็งแกร่งที่สุดจากเด็คเริ่มต้น

“45!”

เพียงแค่การโจมตีครั้งแรกก็รุนแรงพอกับจอมเวทใช้คาถาโจมตี หลังจากนั้นการต่อสู้ระหว่างลูกหมาป่าน้ำแข็งและเจ้าก๊อบลินก็เกิดขึ้น ไม่นานนัก
ก๊อบลินโชคร้ายก็กระจายกลายเป็นละอองแสง พាយแพ้ไปในที่สุด และเมื่อเจ้า
ลูกหมาป่าน้ำแข็งหันไปทางก๊อบลินอีกตัวมันก็ชูคำราม หลังจากนั้นหอก

น้ำแข็งก็ปรากฏขึ้นกลางอากาศ มันคือหอกน้ำแข็งที่เกิดจากพลังเวทของมอนสเตอร์ธาตุน้ำแข็งตนนี้ โดยต้องแลกกับพลังเวททั้งหมดของมัน

“114!”

ค่าความเสียหายรุนแรงที่สุดเท่าที่แทนเคยเห็นปรากฏขึ้น การต่อสู้จบลงทันที หลังจากนั้นก็ตามมาด้วยเสียงประกาศจากระบบ

ผู้เล่นแทนไทยกำจัดก๊อบลินได้สำเร็จ ได้รับค่าประสบการณ์ 70 หน่วย ได้รับการดื่บก๊อบลินระดับ 1 ดาว 1 ใบ ได้รับไอเทมเศษเสี้ยวก๊อบลิน 2 ชิ้น ได้รับค่าประสบการณ์ 70 หน่วย ได้รับเงิน 70 กิล...

แทนไทยชนะการต่อสู้แบบเฉียดตาย เขาเริ่มรู้สึกหวั่นๆ กับอาชีพีที่สู้มา ดูท่าแล้วต่อไปมันน่าจะทำให้เขาตายได้ง่ายๆ ชายหนุ่มกลับเข้าเมืองแล้วจัดการเสริมเด็คของตัวเองด้วยการดื่บก๊อบลินที่ได้มา เขานำมันใส่เข้าเด็คแทนการ์ดคทาเพื่อเพิ่มจำนวนการ์ดซั่มมอน ป้องกันเหตุการณ์แบบครั้งนี้เกิดขึ้นอีก

“เอาคทาที่เราไม่ได้ใช้ออกแล้วเปลี่ยนการ์ดก๊อบลินใส่เข้าไปน่าจะพอไหว เท่านั้นจะจัดการกับเจ้าก๊อบลินได้สบายๆ” เขาว่า

การปรับเปลี่ยนเด็คของแทนทำให้ผู้ได้ง่ายขึ้น แต่จำนวนการ์ดที่ไร้ประโยชน์สำหรับเขาก็กียังมีอยู่มากในเด็ค แทนต้องใช้เวลามากในการเก็บเลเวลกับก๊อบลินเจ้าเก่า แต่ในการเสียเวลานั้นก็ทำให้เขาพอรู้ว่า อาชีพนักเสี่ยงโชคของตัวเองมีโอกาสดเกิดการเปลี่ยนแปลงค่าสถานะต่างๆ ในอัตราเร็วๆ หนึ่งในการ์ด และเจ้าการเปลี่ยนแปลงที่ว่าก็มีหลายอย่างจนเขาไม่รู้ว่าที่จริงแล้วมันมีมากแค่ไหน แต่เท่าที่พบในตอนนี้นี้ก็คือ...

สลบพลังชีวิตกับพลังเวท

พลังชีวิตลดลงเรื่อยๆ แต่ค่าพลังต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

MP เหลือแค่หนึ่งในสามแต่พลัง SP เพิ่มสามเท่า

หลังแทนตามล้างเผ่าพันธุ์ก๊อบลินอยู่พักใหญ่ เลเวลของเขาก็ขยับขึ้น

มาเป็นเลเวล 5 แต่อาชีพและทักษะยังไม่ขยับเขยื้อน

“เหนื่อยเหมือนกันแฮะ แคมการ์ดก็อบลินนี่ก็คงไม่มีประโยชน์” แทนพูดขึ้นหลังจากได้รับการด์ก็อบลินมาเพิ่ม ที่เขาพูดออกมาอย่างนี้เป็นเพราะไม่ว่าจะมีการ์ดก็อบลินมากขนาดไหนก็ไม่สามารถใส่การ์ดที่มีชื่อเดียวกันลงในเด็คได้มากกว่า 3 ใบ

“พักก่อนดีกว่า” เขาพูดก่อนจะหันหน้าเดินเข้าสู่เมือง

แต่แล้วเสียงหนึ่งก็ดังขึ้นไม่ไกลจากเขานัก

“เฮ้ยไอ้หนู! นี่เดินชนกันไม่คิดจะขอโทษเลยรีไ้กันปะ!” อัศวินในชุดเกราะสีทองแดงยืนตะคอกใส่อัศวินที่เคยช่วยแนะนำแทนเรื่องเมืองเริ่มต้น

“อย่างนี้นั้นต้องมีค่าทำขวัญ!” อัศวินคนนั้นว่า

“โห...มุก โค ตะ ระ คลาสสิก” แทนพูดขึ้น “ยังกล้าเอามาเล่นออกสื่ออีกหรือพวกนี้...หน้าด้านชะมัด” เขาตั้งใจพูดให้ทุกคนได้ยิน

เจ้าอัศวินเกราะทองแดงหันมามองหน้าคนพูดทันที “ว่าใครหน้าไม่อายไอ้หนู!” เสียงเข้มๆ ตามกลับมา

“บอกว่าหน้าด้าน...ไม่ใช่หน้าไม่อาย” แทนย้ำ

เจ้าอัศวินร่างใหญ่ส่ายยิ้ม “หิ ออยากจับตัวไอ้ใหม่ วอนนะเด็กเดี๋ยวนี้” ชายคนนั้นว่า

แทนถอนหายใจยาว ในตอนนี้เขาเริ่มมั่นใจในฝีมือและเลเวลของตัวเองในระดับหนึ่ง “มาเลยดีกว่า มัวแต่พูดมันไม่มีใครจับตัวหรอก” เขาว่า “รังแกคนอ่อนแอกว่าสนุกไหมล่ะ”

อัศวินคนนั้นหัวเราะว่า “เออ...ก็กำลังจะรังแกอีกคนอยู่นี่ละ รังแกเสร็จเดี๋ยวบอก!”

หลังสิ้นเสียงที่ว่าการต่อสู้ก็เริ่มขึ้นในทันที

แทนยิ้มเมื่อเห็นการ์ด 7 ใบแรกที่ตัวเองจั่วได้ ในนั้นมีการ์ดที่แข็งแกร่งที่สุดของเขา ลูกหมาป่าน้ำแข็งพร้อมกับจอมเวทและนักรบอีกอย่างละใบ ส่วนการ์ดอสูรมีทั้งไล่เล็กและมีดสั้น แคมยังมีน้ำยาเพิ่มพลังเหลือไว้ใช้ตอนฉุกเฉินอีกหนึ่งขวด

“เดี๋ยวก็รู้ว่าใครอ่อนแอกันแน่” เขาว่า

“ซั่มมอน! ซั่มมอน! อี้ควิป! อี้ควิป!” เสียงแทนเรียกใช้การ์ดตั้งขึ้น

อัศวินในชุดเกราะสีทองแดงยืนนิ่งเมื่อเห็นภาพตรงหน้า เขามองมอนสเตอร์ที่แทนเรียกออกมาไล่ไปที่ละตัว ก่อนที่จะพูดออกมา “ผู้เล่นใหม่นี้หว่า นี่มันโคตรจะอ่อนเลยนะ ไม่ใช่อ่อนธรรมดา”

หลังจากพูดจบเขาก็เรียกใช้การ์ดบ้าง ชุดเกราะหนักระดับ 5 ดาวและมอนสเตอร์สองตัวถูกเรียกออกมา มอนสเตอร์ที่ว่าก็คือ อัศวินดำและนักดาบมีด การ์ดระดับ 4 ดาวทั้งสองใบ

“กระจอกจริง” เจ้าอัศวินเกราะทองแดงพูดขึ้น หลังจากนั้นเสียงร้องคำรามของอัศวินดำที่ถูกเรียกออกมาก็ดังลั่น ยังไม่ทันสิ้นเสียงที่ว่า ร่างของมันก็พุ่งเข้าใส่แทนและมอนสเตอร์ของเขา!

“240!”

“197!”

ค่าความเสียหายที่อัศวินดำและนักดาบมีดโจมตีใส่ันกรบฝึกหัดและนักเวทฝึกหัดปรากฏขึ้นพร้อมกับการสลายไปของทั้งสองตน หลังจากนั้นอัศวินดำและนักดาบมีดก็รุมโจมตีลูกหมาป่าน้ำแข็งทันที แต่มันยังไม่จบเพียงแค่นั้น

“อี้ควิป!” เสียงคู่ต่อสู้ของแทนดังขึ้น มันตามมาด้วยการปรากฏของดาบสีดำ มีดวงตาที่ส่วนปลาย อุปกรณ์อี้ควิประดับ 4 ดาว...ดาบดาปีศาจ

เมื่อดาบอยู่ในมือของอัศวินเกราะทองแดงเรียบร้อย เขาก็พุ่งเข้าหาแทนไทยที่ยังตกตะลึง

“210!”

“212!”

คมดาบระดับ 4 ดาวถูกฟันใส่ร่างของแทน เพียงการโจมตีสองครั้งแทนก็ลงไปนอนกับพื้น พลังชีวิตของเขาหมดลงทันที

“กระจอกนี่ว่าไฉน” อัศวินเกราะทองแดงว่า “ไหนมาดูซิว่าจะเอาการ์ดอะไรดี” เขาพูดเมื่อการ์ดทั้ง decks ของแทนไปปรากฏอยู่ตรงหน้า มันเป็นกฎของการดวลในเกมนี้นี้ที่ผู้ชนะจะสามารถเลือกการ์ดได้ 1 ใบจากเด็กที่ผู้แพ้

ใช้เข้าต่อสู้

“อะไรกัน...นี่มันการ์ดที่ได้ตอนเริ่มต้นทั้งนั้นเลยนี่หว่า! เสียเวลาชิบ... เอาใบนี้ก็แล้วกัน อย่างน้อยก็ขายได้พันสองพัน” อัศวินคนนั้นพูดอย่างไม่พอใจ พร้อมกับหยิบการ์ดใบ 1 ใบ

...การ์ดลูกหมาป่าน้ำแข็ง การ์ดที่แข็งแกร่งที่สุดของแทนไทยในตอนนี้

“จำไว้นะไอ้หนู กระจอกแล้วอย่าซ่า” เสียงพูดดังไม่ค่อยชัดเจนเท่าไร สำหรับแทนไทย เพราะหลังจากนั้นร่างของเขาก็สลายกลายเป็นละอองแสง ก่อนจะไปลี้มตาที่จุดเกิดในอีกสามนาที่ถัดไป วิหารแห่งนักเดินทางที่ตั้งอยู่กลางเมืองเริ่มต้น

วิหารแห่งนักเดินทางในเมืองชายแดน...รินเดอร์วอล

แทนลี้มตาขึ้นอีกครั้ง เขามองเห็นอัศวินในชุดเกราะเก่าๆ ยืนกอดอกอยู่ที่นั่น เขาจำได้ว่าเป็นคนที่ช่วยแนะนำการเล่นให้เขา และเป็นคนที่เขาเข้าไปช่วย...แต่ตัวเองกลับต้องตายมาอยู่ที่จุดเกิดตรงนี้

“ขอบใจนะ” อัศวินคนนั้นยื่นมือออกมาให้แทน ซึ่งเขาเองก็จับมือนั้นก่อนจะลุกขึ้นยืน

แทนเพิ่งสังเกตว่าผู้เล่นคนนี้น้ำตาเหมือนลูกครึ่ง ชายคนนี้มีผมสีทองเส้นเล็กเหยียดตรงกับร่างกายที่สูงใหญ่ และเมื่อเขาแนะนำตัว แทนก็แน่ใจในความคิดของตน

“จันบลานซ์ นายล่ะชื่ออะไร” ชายตรงหน้าของแทนถามออกมา

“แทนไทย” ชายหนุ่มตอบกลับไป “แต่เรียกแทนเฉยๆ ก็พอ” เขาตอบกลับพร้อมกับทำท่าบัดชุดของตัวเอง

บลานซ์พยักหน้าเข้าใจก่อนจะพูดต่อ “ห่าวเกินไปไหมนี่นายนะ เพิ่งเข้ามาเล่นใหม่ไปทำพวกดาร์กไนด์นั่นได้ พวกนั้นเลเวลสูงที่สุดในเซตนี้เลยนะ” เขาพูดยิ้มๆ

“ดาร์กไนด์? เลเวลสูงสุด?” ชายหนุ่มลุกขึ้นมานั่งที่เก้าอี้ยาวในวิหาร พร้อมกับถามด้วยความสงสัย

“กลุ่มนั้นชื่อดาร์กไนด์ เลเวลเฉลี่ยน่าจะประมาณสิบสองไม่ถึงสิบสาม”

บลานซ์ว่า

“ซี...เลเวลเยอะขนาดนั้นเชียว” แทนทำหน้าไม่สบอารมณ์

“กว่าจะเก็บเลเวลได้ขนาดนั้นใช้เวลาเกือบเดือนแหละ” บลานซ์พูดต่อ
“ว่าแต่นายเถอะเลเวลเท่าไร ก่อนตายนะ”

“ห้า...” แทนตอบเบาๆ

“ห้า!” บลานซ์ทวนคำ “งั้นก็เหมือนเริ่มต้นใหม่เลยสิ แถมการ์ดสาม
ดาวก็ถูกแย่งไปด้วย”

แทนหันมองหน้าบลานซ์พร้อมขมวดคิ้วสงสัย “เริ่มต้นใหม่?”

ชายผมทองถอนหายใจก่อนจะตอบออกไป “นายไม่รู้ใช่ไหมว่าตาย
แล้วเลเวลลด”

แทนเลิกคิ้วสูงสีหน้าประหลาดใจ ชายหนุ่มส่ายหัวไปมาเหมือนตุ๊กตา
ไผ่ฝนโดนลมพัด “ไม่รู้นะ” เขาตอบ “ว่าแต่ลดเท่าไร...หนึ่งหรือสองเลเวลละ”

“ห้า...” บลานซ์ตอบสั้นๆ ก่อนจะขยายความต่อไป “แต่สำหรับนายที่
เลเวลยังไม่เกินห้า ก็จะกลับไปเลเวลหนึ่ง”

“เลเวลหนึ่ง!” แทนลุกขึ้นยืนพร้อมตะโกนเสียงดัง

“อือใช่...เลเวลหนึ่ง”

“โอ้เว้ย! เริ่มใหม่เลยสิเรา!”

“นายมาปาร์ตี้กับฉันสิ เดี่ยวช่วยเก็บเลเวล จะได้เร็วขึ้น” บลานซ์พูด
เสียงเรียบ

“นายเลเวลเท่าไร” แทนถาม

“เก้า”

ชายหนุ่มผมด้าหัวเราะในลำคอก่อนจะตอบออกไป “ฉันไม่ชอบเป็น
ตัวถ่วง แต่ก็ขอใจที่จะให้ฉันปาร์ตี้ด้วย เอาไว้เลเวลใกล้ตายเมื่อไรเราคงได้
ไปด้วยกัน” เขาพูดพร้อมกับทำท่าจะเดินออกจากวิหารแห่งนักเดินทาง
แต่ในขณะนั้นก็มีเสียงจากระบบและหน้าจอเล็กๆ พร้อมข้อความปรากฏ
ตรงหน้าของเขา

ผู้เล่นบลานซ์ต้องการเป็นเพื่อนกับคุณ

แทนหันมองหน้าบลานซ์อีกครั้ง เขาเห็นรอยยิ้มจากคนที่ยื่นคำขอเป็นเพื่อน แต่แทนก็ดบปฏิเสธคำขอนั้นทันที ซึ่งการกระทำของเขาทำให้บลานซ์ขมวดคิ้วไม่พอใจ แต่มันก็เป็นแบบนั้นได้ไม่นาน เพราะแทบจะทันทีหลังจากแทนดบปฏิเสธก็มีเสียงจากระบบดังขึ้นที่บลานซ์

ผู้เล่นแทนไทยต้องการเป็นเพื่อนกับคุณ

บลานซ์สายศิระชะเมื่อเห็นข้อความที่ว่า แต่ก่อนที่เขาจะพูดอะไรออกมาเสียงของแทนก็ดังขึ้นเสียก่อน “นายช่วยฉันตั้งหลายครั้ง แถมตอนฉันอยากช่วยนายยังไม่สำเร็จอีก เอาเป็นว่าฉันขอเป็นเพื่อนกับนายก็แล้วกัน”

บลานซ์พยักหน้าตอบก่อนจะกดตกลง และหลังจากนั้นแทนก็เดินออกจากประตูดิจิทัลไป เขาเดินกลับไปที่มีมหนึ่งของเมืองซึ่งลับตาคน ไม่ใช่เพื่อเหตุผลอะไร ตอนนั้นเขากำลังวางแผนและทำใจที่จะเก็บเลเวลใหม่ตั้งแต่ต้น

2

ก้าวต่อไป

หลังจากที่แทนทำได้เขาก็ลุกขึ้นยืนก่อนจะเดินออกไปสู่ที่ราบทางทิศตะวันออกของหมู่บ้าน สถานที่ซึ่งเจ้าก็อบลินที่เจอหน้ากันบ่อยจนเคยเดินวนไปวนมา และด้วยความอึดอันที่ไม่สามารถทำอะไรคู่ต่อสู้เมื่อครู่ได้ แม้แต่น้อย แทนไทยก็ตรงเข้าไปใส่ก็อบลินเพื่อระบายอารมณ์ทันที

ผลจากทักษะของนักเสี่ยงโชคทำงาน

เสี่ยงจากระบบดังขึ้นหลังจากประกาศแจ้งการปรากฏตัวของเจ้าก็อบลิน แต่ครั้งนี้ไม่เหมือนครั้งที่ผ่านมา สเตตัสของแทนเปลี่ยนแปลงอย่างประหลาด พลังชีวิตของเขาเพิ่มขึ้น 30 เท่า! จาก 80 กลายเป็น 2,400!

แน่นอน...ไม่มีอะไรจะได้แล้วไม่มีเสีย เสียของระบบดังตามขึ้นมาทันที

ผู้เล่นจะต้องจัดการศัตรูให้ได้ก่อนจะหมดเวลาห้านาที มิฉะนั้นผู้เล่นจะเข้าสู่สภาวะเกมโอเวอร์

“หะ!?”

แทนตกใจที่ได้ยินเสียงประกาศ แต่ระบบคงไม่ล้อเล่นกับเขาแน่ ชายหนุ่มรีบเรียกไข่มอนสเตอร์และอุปกรณ์สวมใส่ทันที หลังจากนั้นก็จัดการประเด็นทุกอย่างที่ผู้เล่นเลเวล 1 จะพึงมีใส่เจ้าก๊อบลินคู่แค้น

ส่วนผลที่ได้ก็คือ เขาจัดการก๊อบลินได้ภายในสามนาที ตัวเขาเองเลื่อนจากเลเวล 1 เป็นเลเวล 2 หลังจบการต่อสู้

“สกิลนี้มันจะเรียกว่ามีประโยชน์ได้ไหมเนี่ย” แทนบ่นพร้อมส่ายหัวไปมา แต่เมื่อเขาลองทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นอีกครั้ง ความคิดบางอย่างก็ผุดขึ้นมาในหัว ถ้าเอาแบบเห็นภาพในการ์ตูนก็คงต้องบอกว่ามีรูปหลอดไฟสว่างวาบปรากฏอยู่เหนือศีรษะ...ปึง!

“อย่างนี้เรามีสิทธิ์รู้” เขาพูดตามด้วยกระตุกยิ้ม “ดูที่เราต้องเข้าไปหาข้อมูลในเมืองเสียหน่อย” ชายหนุ่มพูดกับตัวเองก่อนจะกลับหลังหันแล้วออกเดินมุ่งหน้ากลับสู่ตัวเมืองรินเดอร์เวล...

แทนเดินตรงเข้าประตูเมือง ผ่านป้ายชื่อเมืองที่ทำด้วยไม้เก่าๆ
เขาเดินผ่านร้านขายการ์ดขั้นต้นเพื่อไปยังร้านที่อยู่ถัดไปอีกราวสามสิบเมตร ร้านขายข้าวสารที่อยู่ฝั่งตะวันตกของเมือง NPC ประจำที่นั่นเป็นหญิงวัยกลางคนในชุดคลุมสีดำ เธอทักขึ้นทันทีเมื่อเห็นแทนเปิดประตูไม้สีน้ำตาลที่มีมือจับเป็นเหล็กขึ้นสนิม

“มีอะไรให้เรารับใช้คะท่าน”

“ผมต้องการรู้แหล่งที่จะเจอมอนสเตอร์พลังไม่เกิน 2,400 และมีเลเวลมากที่สุด ขอไม่แพงนะผมไม่ค่อยมีดั่งค์” ชายหนุ่มถามออกไปทันที

“500 กิลคะ ต่อมีตบ”

“หะ...” แทนรู้สึกตัวเองอาจจะฟังคำพูดเมื่อครู่ไม่ชัด

“ดิฉันบอกว่าจะจัดการให้จนครบคะ”

ชายหนุ่มขมวดคิ้ว “ท่าเราจะหาเรื่อง” เขาพูดขณะที่มองใบหน้ายิ้มแย้มและทำที่สุภาพของ NPC

แทนรีบจ่ายเงินอย่างรวดเร็วแต่ก็ยังสงสัยประสิทธิภาพการรับรู้ของตนเอง อยู่บ้าง หลังจากได้เงินเข้ามือของ NPC เขาก็ได้รับกระดาษยื่นกลับมาสองแผ่น มันเป็นแผนที่ของบริเวณรอบเมืองรินเดอร์โวลที่เขาอยู่ในตอนนี้ บนแผนที่ มีกากบาทอยู่ทางทิศเหนือของเมืองซึ่งเป็นแถบเชิงเขาที่แทนด้วยรูปภูเขา สีน้ำตาล ส่วนอีกแผ่นเป็นรูปมอนสเตอร์พร้อมรายละเอียดเกี่ยวกับระดับ เลเวล พลังชีวิต และข้อมูลอื่นๆ อีกบางส่วน มันเป็นรูปภาพของนกขนาดเล็ก ที่ส่องแสงสีทองเป็นประกาย

☆☆☆☆☆
วิหคประกายแสง
เลเวล 50 HP 2,350 MP ?
โจมตีโดยการบินด้วยความเร็วสูงจน ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า ถือ เป็นมอนสเตอร์ระดับกลาง จุดอ่อนคือ มีพลังชีวิตน้อยมากเมื่อเทียบกับมอน- สเตอร์ในระดับเดียวกัน แต่น้อยครั้งนัก ที่จะมีผู้โจมตีมันถูก

แทนค่อยๆ อ่านรายละเอียดของมอนสเตอร์ตัวนี้ทุกตัวอักษรผิดกับ
ทุกครั้ง และในที่สุดเขาก็พูดออกมา “นี่ละ...น่าจะใช้ได้” ชายหนุ่มว่า

หลังจากได้ข้อมูลและถิ่นที่อยู่ของวิหคประกายแสงมา แทนรีบมุ่งหน้า
ออกจากเมือง เขาพยายามหลบหลีกมอนสเตอร์ที่อยู่ระหว่างทาง ใช้เวลานับ
สิบนาทีกว่าจะไปถึงเชิงเขาที่วิหคประกายแสงอาศัยอยู่

“ลุยสิกลัวอะไร” แทนพูดพร้อมกับพุ่งออกไปประจันหน้ากับวิหค
ประกายแสงทันที

ผัวะ!

“3,745!”

ค่าความเสียหายที่วัดหคประกายแสงโจมตีใส่แทนไทยปรากฏขึ้นทันที
แน่นอนว่าจบข่าว...พลังหลักร้อยของแทนไทยรีจะทนการโจมตีหลักพัน
ของวัดหคประกายแสงไหว เขาถูกส่งไปที่วิหารแห่งนักเดินทางกลางเมืองทันที
และไม่กี่นาทีถัดไป...แทนไทยก็ฟื้นขึ้นที่นั่น

“น่าจะใช่” เขาพูดพร้อมกับลุกขึ้นเดินออกไปทางประตูหน้าของวิหาร
ที่สร้างด้วยหินสีเทา หลังจากนั้นก็ตรงไปยังแหล่งอาศัยของวัดหคประกายแสง
อีกสองรอบ

และมันก็ยังแน่นอนราวกับพระอาทิตย์ย่อมต้องขึ้นทางทิศตะวันออก
และตกทางทิศตะวันตก แทนไทยเลเวล 1 ก็ต้องแพ้วัดหคประกายแสงเลเวล 50
เป็นธรรมดา

ภายในเวลาไม่ถึงชั่วโมง แทนกลับมาที่วิหารกลางเมืองถึงสามครั้ง และ
ในครั้งนี่เมื่อเขาเปิดประตูวิหารออกมาก็พบกับบลานซ์ที่เดินผ่านมาพอดี

“เลเวลอะไรแล้วล่ะ” บลานซ์ทัก

แทนยิ้มหวานก่อนตอบออกไป “หนึ่งนะ” เขาว่า

คนถามขมวดคิ้วทันทีที่ได้ยินคำตอบ “หนึ่งเนี่ยนะ!?” เขาย้ำ “อย่าง
น้อยๆ เลยมันน่าจะสองหรือสามสิ”

แทนได้แต่ยิ้มให้ก่อนจะโบกมือขอตัวออกไปนอกเมือง และแน่นอนเขา
มุ่งหน้าไปยังเชิงเขาเดิม และก็แน่นอนอีกเหมือนกัน...เขาถูกส่งกลับมายังวิหาร
แทบจะทันทีที่ไปถึง

“เฮ้อ...” ชายหนุ่มถอนหายใจยาวหลังจากฟื้นจากใจกลางวิหาร เขา
สายหัวไปมาก่อนจะเดินตรงไปเปิดประตูวิหารออกสู่ด้านนอกอีกครั้ง

“มันจะยังไวกันเนี่ยเรา” แทนบ่นกับตัวเอง

“อ้าว! ทำไมนายตายอีกแล้วล่ะ!” บลานซ์ที่ยังอยู่แถวนั้นถามขึ้น

“ข้ามรู้่นะ” แทนตอบไปแค่นั้น

“แล้วนี่ก็ยังเลเวลหนึ่งอยู่รึ”

“อ้อใช่” เขาตอบสั้นๆ แต่เล่นเอาปลานชิ่งถึงกับสายหัว

“ฉันเลเวล 10 แล้วนะ อย่างนี้เมื่อไรนายจะตามฉันทัน” ชายในชุด
อัศวินเก่าๆ ถามอย่างสงสัย

แทนไม่ตอบอะไร เขาแค่โบกมือให้แล้วเดินออกจากเมือง มุ่งหน้าสู่ถิ่น
ของวิหคประกายแสง และเขาก็มาถึงที่นั่นในที่สุด แทนทำเหมือนทุกครั้งที่เคย
ทำเมื่อมาถึงเนินเขาแห่งนี้ ชายหนุ่มพุ่งเข้าโจมตีวิหคประกายแสง และทันทีที่
เขาปะทะกับเจ้านกนั้น เสียงจากระบบที่ปรากฏออกมาบ่อยครั้งก็ดังขึ้น

ผลจากทักษะของนักเสี่ยงโชคทำงาน

เมื่อได้ยินเสียงนั้นแทนรีบตรวจสอบเตตัสของเขาทันที และก็พบว่า
ในตอนนี้นำพลังชีวิตของเขาเพิ่มขึ้นมากมาย

แน่นอน เรื่องคຸ່ນๆ แบบนี้ต้องมีเสียงจากระบบตามมาอีกครั้ง

ผู้เล่นต้องกำจัดศตฺรให้ได้ภายในห้านาทีมิฉะนั้นจะเข้าสู่สภาวะเกม
โอเวอร์...

มาอีกรอบเดิมสำหรับอาชีพนักเสี่ยงโชคของไทย แต่ครั้งนี้สีหน้า
ชายหนุ่มกลับมีรอยยิ้ม เขามองไปที่ค่า SP ที่มีอยู่ 1 หน่วยทันที หลังจากนั้น
เสียงของแทนก็ดังขึ้น

“โลฟไลน์!” เขาตะโกนชื่อสกิลชนิดเดียวที่มีติดตัว สกิลที่จะสร้างความ
เสียหายแบบแน่นอนใส่ศัตรูโดยคำนวณจากพลังชีวิตที่สละไปจนเหลือแค่ 1
หน่วย แต่ก็มีข้อจำกัดที่เมื่อใช้แล้ว อีก 24 ชั่วโมงสกิลนี้จึงจะถูกใช้ได้อีกครั้ง

ในสภาวะปกติทำนี้น่าจะแทบไร้ประโยชน์ HP แค่ไม่ถึงร้อยของเขา
อย่างมากก็ทำความเสียหายได้นิดหน่อย แต่ที่ว่านั่นไม่ใช่ในสภาพนี้ สภาพที่
เกิดจากผลของสกิลอาชีพนักเสี่ยงโชค สภาพที่พลังชีวิตพุ่งขึ้นสูงถึงสามสิบเท่า!

“2,399!”

ค่าความเสียหายปรากฏที่ตัวของวิหคประกายแสง ค่าความเสียหายนั้นมากกว่าพลังชีวิตที่มันมีอยู่ เจ้านกที่เปล่งแสงอยู่ตลอดเวลาสลายกลายเป็นละอองแสงทันที

ผู้เล่นแทนไทยได้รับค่าประสบการณ์ 10,800 หน่วย ได้รับการวิหคประกายแสงระดับ 6 ดาว 1 ใบ ได้รับ ขนปีกเรืองแสง 1 ชิ้น ได้รับเงิน 4,500 กิล เลื่อนระดับเลเวลเพิ่มจาก 1 เป็น 25

“สำเร็จ!” เสียงแทนตะโกนออกมาอย่างดีใจ เขาทันหลังให้ก๊นอาศัยของวิหคประกายแสงทันที จุดหมายคือเมืองวินเคอร์เวล และด้วยสกลิโกยขั้นเทพก็ทำให้เขากลับเข้าเมืองอย่างปลอดภัย และเมื่อกลับมาถึงเก้าอี้ยาวตัวประจำของเขา ชายหนุ่มก็สำรวจสเตตัสของตัวเองทันที มันทำให้แทนรู้ว่า มีหลายอย่างเปลี่ยนไป ทั้งค่าสเตตัสและชื่อสายของทักษะ ที่เมื่อก่อนเป็นคนจืด แต่ในขณะนี้กลายเป็นคนพเนจร

ผู้เล่น แทนไทย	เลเวล 25
อาชีพ นักเลียงโซค	สายทักษะ คนพเนจร
HP 2,430	ทักษะที่เรียนรู้
MP 17	- ไฟฟ์ไลน์ ทักษะเรียกใช้
SP 3	- สปีดบูสต์ ทักษะเรียกใช้ เพิ่มความเร็วในการเคลื่อนไหว 3 เท่า ใช้ SP 3 MP 4

“หี...อย่างนี้โอกาสไปถึงปีเอต้าเร็วๆ นี่ก็ยังมีหวัง” แทนพูดขึ้นก่อนจะเรียกหน้าจอดิตต่อขึ้นมา เขากดไปที่ชื่อของบลานซ์ และไม่นานนักก็มีเสียงตอบกลับมา

“ว่าไงแทน”

“ฉันอยากปาร์ตี้แล้วละ” แทนว่า

เสียงหัวเราะดังมาจากบลานซ์ “ยอมแล้วละสิ” เขาพูดกลั้วหัวเราะ “ฉันอยู่ในเมืองนี้ละ เดียวไปหา...ว่าแต่นายอยู่ไหนล่ะ” เขากลับมาและเมื่อได้รับคำตอบจากต้นสาย ชายในชุดอัศวินก็ตรงมาหาแทนทันที

ไม่ถึงสองนาที่ร่างของบลานซ์ก็ปรากฏตรงหน้าแทน ใบหน้าของเขามีรอยยิ้ม ดูเหมือนเขาจะดีใจที่ได้ร่วมปาร์ตี้กับผู้ชายที่นั่งรออยู่บนม้านั่งหินตรงหน้า

“นายไม่รังเกียจคนที่เลเวลห่างกันใช่ไหม” แทนถามขึ้นสีหน้าเป็นกังวล บลานซ์ส่ายหัวพร้อมกับเดินมาตบที่ไหล่คนถาม “เพื่อนกัน...เรื่องแค่นี้ต้องไปคิดอะไร” เขาว่า

“แน่นอน”

“แนสิ นี่นายเห็นฉันเป็นคนยังไงกัน” บลานซ์ตอบกลับอย่างมั่นใจ

“โอเค...ชวนฉันเข้าปาร์ตี้หน่อยเลย” แทนพูดพร้อมรอยยิ้ม

บลานซ์ส่ายหัวอีกครั้งก่อนจะเรียกหน้าจอตั่งปาร์ตี้ขึ้นมา และเมื่อเขาจัดการเรียบริบ์ก็ยื่นข้อเสนอชวนเข้ากลุ่มแก่แทน

ผู้เล่นบลานซ์ชวนคุณเข้าสู่ปาร์ตี้ ‘ช่วยกันเก็บเลเวล’

เสียงของระบบถามแทน และหลังจากที่เขาได้ยืนยันก็กดตอบรับทันที

“ไหนนายเลเวลอะไรแล้ว” บลานซ์พูดเพราะเมื่ออยู่ในปาร์ตี้เดียวกันจะสามารถมองเห็นเลเวลของผู้เล่นที่ร่วมปาร์ตี้กันได้

“ฮะๆๆ เลเวล 2 แล้ววี่” บลานซ์หัวเราะเมื่อเขามองผ่านๆ ตัวเลขเลเวลของแทน แต่ในที่สุดเขาก็เหมือนจะรู้สึกว่ามีบางอย่างผิดปกติจึงหันกลับไปดูอีกครั้ง...ก่อนจะตะโกนเสียงดัง

“ยี่สิบห้า! นายบ้าไปแล้ว...ชั่วโมงก่อนนายยังเลเวล 1 อยู่เลยไม่ใช่หรอ!” เขาตะโกนเสียงดังจนแทนต้องบอกให้เขาเสียงลงหน่อย ก่อนจะเล่าเรื่องที่เขาไปจัดการวิหคประกายแสงให้ผู้เล่นร่วมปาร์ตี้คนนี้ฟัง

“ไม่น่าเชื่อว่าทักษะประหลาดๆ จะทำให้สามารถเก็บเลเวลได้แบบก้าวกระโดด ถ้าได้การ์ดมันด้วยนี้สุดยอดเลย ใบหนึ่งคงไม่ต่ำกว่าห้าหมื่น” บลานซ์ว่า

แทนยิ้มก่อนจะหยิบการ์ดที่กำลังถูกพุดถึงขึ้นมา “นายหมายถึงไอ้นี้?” ชายหนุ่มยิ้มเจ้าเล่ห์ และเมื่อเพื่อนของเขามองเห็นสิ่งที่อยู่ในมือก็ถึงกับตาค้าง ขอหยิบมันมาดูใกล้ๆ

“ไม่ได้ฝันใช่ไหม...ปาร์ตีเรามีการ์ดระดับ 6 ดาว” บลานซ์บนพึมพำ “แต่ถ้าอย่างนั้นฉันก็เป็นตัวถ่วงนายนะสิ”

แทนหรือตามองคนพุดทันที “ไหนว่าเพื่อนกันไม่คิดเรื่องนี้ไง” เขาพุดเสียงเข้ม

“ก็นั่นฉันคิดว่า...”

“คิดว่าฉันกระจอกเลยจะช่วยใช่ไหม” แทนพุดพร้อมมองหน้าเพื่อนของเขา “ถ้าฉันนายก็ตัวยอมรับสภาพที่ฉันช่วยนายบ้างแล้วละ”

บลานซ์หัวเราะพร้อมส่ายหัวไปมา “เสียรู้นายตั้งแต่โดนถามแล้วสินะฉันนะ” เขาพุด

“ใช่” แทนตอบก่อนจะตบไหล่เพื่อนคนแรกในเกม

เมื่อรวมกลุ่มกันเรียบร้อย ทั้งสองก็เดินทางออกจากเมืองไปทางทิศใต้ ซึ่งติดกับป่าดำ บริเวณนั้นเป็นที่อยู่ของมอนสเตอร์ระดับเลเวล 12 - 15 ซึ่งเป็นเป้าหมายของแทนกับบลานซ์ เพราะถึงแทนจะมีเลเวลสูงถึง 25 แต่การ์ดต่างๆ ยังเป็นชุดที่เกือบจะเหมือนเริ่มต้น นอกจากการดิวิหคประกายแสงซึ่งมีเพียงใบเดียว และโอกาสที่จะจั่วขึ้นมาได้นั้นมีน้อยมาก

“มอนสเตอร์แถวนั้นส่วนใหญ่เป็นพวกสัตว์ป่า แกมจำนวนมากกว่าแถวลานที่นายเคยไปเก็บเลเวล ที่ต้องระวังคือการต่อสู้ยืดเยื้อ” บลานซ์พุดขึ้น ในขณะที่เดินมุ่งหน้าไปยังจุดหมาย

“แถวนั้นมอนสเตอร์ระดับกี่ดาว” แทนถาม

“ส่วนใหญ่สาม มีสี่บ้างพวกที่มีขนาดใหญ่ๆ แต่ถ้าเจอห่านี่...หนีอย่างเดียว เพราะเป็นบอส”

“เลเวล?” เขากถามต่อ

“ฟอเรสฟอร์ซ มอนสเตอร์สายพันธุ์ช้างป่า เลเวล 35”

แทนได้ฟังบลานซ์ที่อธิบายพยักหน้ารับรู้ แต่ท่าทางนิ่งๆ ของเขาเริ่มทำให้บลานซ์เป็นห่วง “นายอาชีพอะไร” เขากถาม

“นักเลี้ยงโชค”

“นักเลี้ยงโชค?” ชายร่างสูงทวนคำ

แทนพยักหน้า “สายทักษะคนจรจัด” เขาว่า “แต่ตอนนี้เลื่อนระดับมาเป็นคนพนันแล้วละ”

บลานซ์หยุดฝีเท้าลง เขามองหน้าแทนอย่างสงสัย “นายเลือกอาชีพกับทักษะพวกนี้มาเนี่ยนะ”

แทนแต่ะยี้มก่อนจะตอบกลับ “สุ่มมานะ”

“สุ่ม!? สุ่มมาเนี่ยนะ” บลานซ์สายหิวไปมาก่อนจะเอามือกุมไปที่ขมับ “นายนี่ละคนแรกที่ฉันเจอสุ่มอาชีพ ยอมแพ้เลยจริงๆ”

“ฉันก็ยุ่งๆ ตัวเองเหมือนกัน ว่าแต่นายเออะ อาชีพอะไรสายอะไร”

บลานซ์ยิ้มก่อนเดินต่อไป “อัศวินนะ ทักษะสายพยาบาล”

เมื่อได้ยินแทนหันขวับไปที่เพื่อนของเขา “ไม่ได้เข้ากันเลยสักนิด อัศวินกับพยาบาล รู้ไหมฉันคิดถึงอะไร”

บลานซ์สายหิวก่อนแทนจะเฉลย “นายใส่ชุดพยาบาลสาวถือดาบอันใหญ่” เขาพูดกลั้วหัวเราะ

บลานซ์ขมวดคิ้วนึกภาพตาม เมื่อเขาเห็นภาพตัวเองถือดาบยักษ์และชุดกระโปรงสีขาวก็หน้าแบ่ทันที “ไม่ไหวนะ นายคิดได้ยังไงกัน” เขาหันไปบ่นแทน “ทักษะสายพยาบาลช่วยให้มีท่าพินพลังขึ้นต้นนะ แถมพอระดับสูงแล้วยังมีสกิลเพิ่มพลังต่างๆ และแก้สภาวะผิดปกติด้วย มันช่วยให้การสู้โดยไม่มียาสายพินพลังทำได้ง่ายขึ้น”

“สายพินพลัง?” แทนทำหน้าสงสัย

“ก็พวกใช้คาถาเพิ่มพลังนั่นละ ที่จริงก็มีมากอยู่นะ แต่ส่วนใหญ่โดนจองตัวไปหมด” บลานซ์ว่า

“ท่าทางว้างๆ เราคงต้องหาไบบ้างแล้วละ” แทนตอบกลับไป และเมื่อมองดูรอบตัวก็ทำให้รู้ว่าพวกเขาเข้ามาในเขตป่าดำเรียบร้อยแล้ว

“พร้อมนะ” บลานซ์หันมาถามส่วนแทนพยักหน้ารับ เขาเตรียมตัวจัดชุดการ์ดเน้นการเข้าสู่โดยใช้ตัวเองเป็นหลัก แทนเข้าไปที่ร้านขายการ์ดตามคำแนะนำของบลานซ์ ซึ่งร้านพวกนี้จะขายการ์ดอุปกรณ์เสริมใส่ของผู้เล่นจนถึงระดับ 3 ดาว แต่ด้วยเงินของแทนซื้อมาได้แต่ของสวมใส่ระดับ 2 ดาว และน้ำยาฟื้นฟูพลังขั้นที่ 2 รวมทุกอย่างแล้ว 20 ใบ

ทั้งสองพยายามเก็บเลเวลตรงที่เป็นรอยต่อของป่าและทุ่งราบเพื่อป้องกันมอนสเตอร์รุมเข้ามามากเกินไป และในที่สุดการต่อสู้ก็เริ่มต้นเมื่อทั้งสองคนเผชิญหน้ากับหมาป่าดำสามตัว

หมาป่าดำ เลเวล 15 ปรากฏตัว

เมื่อสิ้นเสียงจากระบบ หมาป่าที่มีขนหยาบสีดำคลุมทั่วร่างกายก็ปรากฏตัวขึ้น ขนาดของมันใหญ่กว่าหมาป่าธรรมดา มันส่ายเขี้ยวขาโด่ง ดวงตาเกรี้ยวจ้องมายังผู้บุกรุกอาณาเขต พวกหมาป่าตรงหน้าชูคำราม แทนกับบลานซ์ไม่รอช้า ทั้งสองคนเรียกใช้การ์ดทันที

“อีควิป! อีควิป! อีควิป! อีควิป!”

แทนเรียกใช้การ์ดที่ตอนนี้ส่วนใหญ่เป็นอุปกรณ์สวมใส่ เมื่อสิ้นเสียงของเขา ดาบยาวระดับ 2 ดาว มีดสั้นระดับ 2 ดาว ชุดเกราะหนังระดับ 2 ดาว และหมวกเกราะระดับ 2 ดาว ถูกสวมเข้ากับร่างของแทนทันที

ส่วนทางด้านบลานซ์เริ่มด้วยการเรียกมอนสเตอร์ออกมา

“ซัมมอน! ซัมมอน!”

เมื่อสิ้นเสียงก็ปรากฏร่างมอนสเตอร์รูปร่างเป็นชุดเกราะสองตัวที่ด้านข้างของบลานซ์ มันเป็นชุดเกราะเก่าๆ ที่ไม่มีผู้สวมใส่แต่เคลื่อนไหวได้เอง มันคือ เกราะวิญญาณ มอนสเตอร์ระดับ 2 ดาว

☆☆
เกราะวิญญาณ
ประเภท : ซัมมอน
เผ่า : วิญญาณอัศวิน
ธาตุ : ความมืด
ชุดเกราะเก่าแก่ที่มีวิญญาณอัศวินสิงสู่ ทำให้เคลื่อนไหวเองได้ เป็นมอนสเตอร์ เผ่าอัศวินวิญญาณระดับต่ำ มีพลังป้องกันอยู่บ้างแต่ไม่มากอะไร ถึงจะเห็นว่าเป็นชุดเกราะแต่ไม่สามารถสวมใส่ได้

“อืควิป! อืควิป!”

เสียงบลานซีใช้การ์ดสวมใส่ดังตอกกัน ดาบขนาดใหญ่ปรากฏขึ้นในมือของเขา ตามด้วยชุดเกราะสีเงินถูกสวมใส่เมื่อดาบเหลือระดับ 2 ดาว และชุดเกราะเหลือระดับ 2 ดาวถูกเรียกใช้

แต่บลานซีไม่ได้จบแค่นั้น เขาใช้สกิลทักษะสายพยายาลต่อทันที

“รีเจน! (Regen)” บลานซีใช้สกิลที่จะมีผลค่อยๆ เพิ่มพลังชีวิตของผู้ใช้ขึ้นทีละน้อยตลอดเวลาห้านาที ค่าเรียกใช้คือ 2 SP ซึ่งถือว่ามากสำหรับสายอาชีพอัศวินอย่างเขาที่ร่างกายและค่าพลังสูงกว่าปกติ แต่จำนวน MP และ SP มีน้อยเมื่อเทียบกับสายอาชีพอื่น

“470!”

“342!”

แทนฟันเจ้าหมาป่าด้วยดาบและมิดที่ถืออยู่สองมือ

“42!”

“39!”

หมาป่าดำโจมตีกลับมา แต่ก็แค่ความเสียหายเล็กน้อยเมื่อเทียบกับพลังชีวิตของเขาที่มีอยู่กว่าสองพัน “เลเวลมากขึ้นแล้วสบายแฮะ” แทนพูดพร้อมรอยยิ้ม

“240!”

บลานซ์ฟาดดาบยาวใส่หมาป่าอีกตัว ส่วนซั่มมอนทั้งสองตัวของเขา กำลังรวมโจมตีหมาป่าตัวที่เหลือ ดูเหมือนพลังของเจ้าซั่มมอนสองตัวนั้นน่าจะจัดการหมาป่าดำได้ไม่ยาก

ไม่นานนักการต่อสู้ก็รู้ผล หมาป่าทั้งสามตัวถูกจัดการลงอย่างไม่มียากเย็น โดยที่แทนกับบลานซ์เสียหายไม่มากอะไรนัก

ผู้เล่นแทนไทยและบลานซ์ได้รับค่าประสบการณ์ 1,800 หน่วย ได้รับการ์ดหมาป่าดำ ระดับ 3 ดาว 1 ใบ ได้รับเงิน 500 กิล

เสียงจากระบบแจ้งมาว่าอย่างนั้น การ์ดหมาป่าที่ได้มาถูกส่งไปอยู่ที่แทนเพราะตอนบลานซ์ตั้งปาร์ตี้นั้น เลือกให้ซั่มได้ไอเทม

“การ์ดหมาป่านี้นายเอาไปไหม” แทนถาม

บลานซ์ยิ้มพร้อมส่ายหัว “ของแค่นี้ไม่ต้องแบ่งกันหรอก” เขาว่า “ถ้าเป็นการดีแะเรียสค่อยมาว่ากัน” บลานซ์พูดกลับหัวเราะ

“การ์ดแะเรีย?” แทนทำหน้างงก่อนจะเลิกคิ้วสูงหลังจากนึกถึงเรื่องที่เขารับมาได้ “การ์ดที่เอาใส่ไปในเอกซ์ตราเด็คที่มีสิบช่องนั่นนะ”

“อันนั้นละ” บลานซ์พยักหน้ารับ

“ทำยังไงถึงจะได้มา” แทนถาม จริงๆ แล้วเขาสงสัยตั้งแต่อ่านเจอแล้วแต่ไม่รู้วิธีที่จะได้มา แถมถ้าไปถาม NPC ก็น่าจะใช้เงินไม่ใช่น้อย...และเขาไม่มีเงินที่ว่ำนั่นด้วย

“แต่ละใบมีเงื่อนไขเฉพาะของมัน แต่ทุกดินแดนจะมีการ์ดประจำแะเรียรวมกันทั้งหมด 172,430 แะเรียอยู่แล้ว อย่างปาดานี้ก็มีการ์ดแะเรียนะแต่ยังไม่มีคนครอบครอง” บลานซ์พูดขณะนั่งพักรอพลังต่างๆ ฟิ้นคืน

แทนนั่งลงฟังหลังกับต้นไม้ ตามองไปที่ใบไม้ด้านบนที่มีแสงอาทิตย์
ลอดลงมาก่อนจะถามต่อ “แล้วถ้าการ์ดเอเรียมีผู้ครอบครองแล้วละ...มันจะ
เป็นยังไง” เขาพูดก่อนจะสูดอากาศบริสุทธิ์เข้าไป

บลานซ์ยิ้มก่อนตอบออกมา “ถ้ามีคนได้แล้วจะไม่มีใบใหม่ ถ้าอยาก
ได้ใบที่มีคนครอบครองก็ต้องสู้กันไงล่ะ ผู้ชนะสามารถเลือกการ์ดหนึ่งใบของ
ผู้แพ้...ถ้าเขายอมสู้ด้วยนะ”

“ทำอะไรยาก พวกที่มีการ์ดพวกนี้คงไม่ธรรมดา” แทนพูดพร้อมมองดู
รอบตัว

“อันนั้นมันแน่นอยู่แล้ว” บลานซ์หัวเราะ “แต่อีกสามวันข้างหน้า
เมืองคัลเดียจะมีการประลองชิงการ์ดเอเรียนะ การ์ดเอเรียปราสาทคัลเดีย”

แทนดันตัวลุกขึ้นนั่งตัวตรงทันทีที่ได้ยิน “เราก็ก้าวไปลุยสิ!” ชายหนุ่ม
ว่าเสียงดัง

บลานซ์ส่ายหัวอีกครั้ง “เขากำหนดเลเวลไว้ที่ยี่สิบถึงสามสิบ ไม่รู้ฉัน
จะเลเวลถึงขั้นหรือเปล่า” เขาพูดเสียงปลงๆ

จากที่แทนนั่งอยู่เปลี่ยนเป็นลุกขึ้นยืนทันที เขาเปลี่ยนการ์ดหมาป่าดำ
ที่ได้ใส่เด็ดตัวเอง โดยที่เอาการ์ดมีดสั้นออก 1 ใบ

“งั้นอย่าเสียเวลา ลุยเลยดีกว่า” แทนพูดพร้อมกับหันมาหาบลานซ์

ชายหนุ่มลุกครั้งดันตัวร่างสูงใหญ่ของเขายืนขึ้นพร้อมกับเตรียมตัวก่อน
ออกไปเก็บเลเวล หลังจากนั้นทั้งสองคนก็ใช้เวลาเกือบสามชั่วโมงในการ
จัดการมอนสเตอร์ที่อยู่ในละแวกนี้ และผลที่ได้มาก็คือ...

ผู้เล่นแทนไทย...เลเวลขยับเป็น 26 ได้การ์ดหมาป่าดำ ระดับ 3 ดาว 7
ใบ การ์ดหมูป่า ระดับ 3 ดาว 6 ใบ และการ์ดแมวไฟ ระดับ 4 ดาวอีก 1 ใบ

ผู้เล่นบลานซ์...เลเวลขยับเป็น 14 ได้การ์ดหมาป่าดำ ระดับ 3 ดาว 6
ใบ การ์ดหมูป่า ระดับ 3 ดาว 5 ใบ และการ์ดแมวไฟ ระดับ 4 ดาวอีก 2 ใบ

“ได้นายช่วยนี้เลเวลฉันขึ้นเร็วมากเลยนะ” บลานซ์พูดกับแทนขณะมองเลเวลและของที่เพิ่มขึ้นมา “แต่ฉันว่า...ได้คนนายมันดูแปลกๆ”

แทนหรีตามองเพื่อนของเขา “หมายถึงกระจอกว่านั่น”

บลานซ์หัวเราะ “ใช่ มันดูกระจอก” นิสัยตรงไปตรงมาของบลานซ์ทำให้เขาตอบไปอย่างนั้น

แทนซึ่งเริ่มรู้จักนิสัยเพื่อนใหม่ของเขาแล้วก็ได้ไถ่ถอนอะไร เขาได้แต่ยิ้มๆ แล้วมองการ์ดในเต็คตัวเอง “ดูโง่จริงๆ ด้วยแฮะ” ชายหนุ่มขมวดคิ้ว

และในขณะนั้นเอง หมาป่าดำสามตัววิ่งเข้ามาใกล้พวกเขา แทนส่ายยิ้มก่อนจะเข้าไปจัดการมันด้วยเต็คซึ่งใส่การ์ดที่ได้มาใหม่ลงไปเรียบร้อยแล้ว

“ขนม!” แทนพูดก่อนจะลงมือ

ครั้งนี้เขาและบลานซ์จัดการศัตรูได้อย่างสบายๆ และเมื่อเห็นอีกฝูงหนึ่งพุ่งเข้ามา ด้วยความที่ยังมัวมืออยู่แทนก็พุ่งเข้าไปจัดการกับพวกมันทันที แต่ก่อนที่จะลงมือฆ่าเจ้าตัวสุดท้าย แทนสังเกตว่ามันมีสีอ่อนกว่าตัวอื่นๆ ที่เคยพบมา และกำลังใช้ท่าแปลกๆ เขาจึงตะโกนบอกบลานซ์ที่กำลังจะจัดการเจ้าหมาป่าตัวนั้น

“รอเดี๋ยวบลานซ์! ฉันว่ามันท่าทำแปลกๆ”

และก็จริงอย่างที่แทนว่า เจ้าหมาป่าดำตัวนั้นกำลังหอน และเมื่อเสียงหอนของมันดังขึ้น หมาป่าดำอีกสามตัวก็วิ่งเข้ามาล้อมวง

“เจ้าตัวนี้เรียกพวกได้สินะ อย่างนี้ก็เจ๋งสิ!” แทนพูดพร้อมส่ายยิ้มอีกครั้ง

“เจ๋งนี่คือนายจะให้มันเรียกพวกมาเรื่อยๆ ไซ้ไหม” บลานซ์ที่ตอนนี้ได้แทนช่วยทำให้มีการ์ดที่แข็งแกร่งขึ้นพูดยิ้มๆ

“จะเหลืออะไร!” เสียงตอบกลับดังชัดเจนขณะที่คนพูดพุ่งเข้าไปลุยกับกองหนูหมาป่าอย่างรวดเร็ว ไม่นานนักก็เหลือเจ้าหมาป่าสีอ่อนนั้นตัวเดียวและแน่นอน...พวกเขาปล่อยให้มันเรียกพวกมาเพิ่มเรื่อยๆ ตามสเตป จนในที่สุดดาบของบลานซ์ก็จัดการหมาป่าตัวที่ห้าสิบลงได้

เงื่อนไขจัดการหมาป่าดำติดต่อกันห้าสิบตัวสำเร็จ หมาป่าทมิฬ ระดับ 5 ดาว บอสแห่งป่าดำเลเวล 34 ปรากฏตัว!

เสียงแจ้งจากระบบดังขึ้น บลานซ์หันมองหน้าแท่นทันที “แยละสิ...เราน่าจะผลอไปเคลียร์เงื่อนไขการปรากฏตัวของบอสพิเศษเข้าแล้วละ” บลานซ์พูดพร้อมกับหันมองรอบตัว

แต่กลับเป็นแท่นที่เห็นเจ้าบอสตัวนี้ก่อน นั่นเป็นเพราะเขามองเจ้าหมาป่าสีอ่อนตัวนั้นว่ามันกำลังวิ่งหนีไปในป่าลึก และจากทางทิศนั้นเองที่หมาป่ายักษ์ขนาดกว่าห้าเมตรปรากฏตัวออกมา

ดวงตาสีแดงเลือดของมันก็จ้องมาที่ทั้งสอง มันเผยเขี้ยวขาวพร้อมกับทำเสียงขู่ เจ้าหมาป่าขนาดใหญ่ก็คำรามก้องพร้อมกับพุ่งเข้าโจมตีทั้งสองคนทันที

ผลจากทักษะของนักเลี้ยงโชคทำงาน

เสียงของระบบที่แจ้งขึ้นมา ทำเอาแท่นเล็กคิ้วสูงทันที “บ้าเอ๊ย! จะมาตอนนี้ทำแมวอะไรเนี่ย รู้ไหมว่ามีหมาอยู่” เขาบ่นมั่วจนบลานซ์ถึงกับง

“อะไรของนาย!” บลานซ์ถามขณะเรียกอุปกรณ์สวมใส่และซั่มมอนทหารรับจ้างระดับ 3 ดาว และเกราะวิญญานระดับ 2 ดาวออกมาทันที

“ซั่มมอน! ซั่มมอน!” ซึ่งมันก็เป็นเวลาเดียวกับที่เจ้าหมาป่าทมิฬเรียกหมาป่าฝูงใหญ่ราวห้าตัวออกมา

“ดูท่าคราวนี้จะโชคดีแฮะ” เขาพูดเมื่อมองเห็นสเตตัสที่เปลี่ยนไป นั่นก็คือพลังชีวิตของเขาถูกลดลงครึ่งหนึ่ง แต่ค่า MP กับ SP เพิ่มขึ้นมาครึ่งหนึ่งเช่นกัน

“อีควิป! อีควิป! ซั่มมอน! ซั่มมอน! ซั่มมอน!”

ดาบยาว 2 ดาว เกราะเหล็ก 2 ดาว หมาป่าดำ 3 ดาว หมูป่า 3 ดาว และแมวไฟ 4 ดาวถูกแทนเรียกออกมาตามลำดับ

“สปีดบูสต์! (Speed Boost)”

แทนเรียกใช้สกิลสายอาชีพที่ปกติจะไม่ได้ใช้ เพราะกินทั้ง SP และ MP แต่ในกรณีที่ทั้งสองอย่างเพิ่มขึ้นจากสกิลสายอาชีพ ทำให้เขาใช้ได้อย่างไม่ต้องคิดอะไรมาก

“รีเจเน!”

บลานซ์ใช้สกิลฟื้นฟูพลัง ครั้งนี้เขาไม่ได้ใช้กับตัวเอง แต่ใช้มันให้แทนที่เขาเห็นว่าค่า max HP ลดลง ถึงแม้จะยังไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไรก็ตาม

“788!”

หมาป่ายักษ์พุ่งเข้ากัดครั้งแรก หมูปาระดับ 3 ดาวก็ไปสวรค์ทันที เสียงูทาดังขึ้นทันควัน

“งานเข้าละงานนี้!” แทนนั่นเองที่พูดออกมา “นี่มันหมาผสมควายรีไง!” เขาบ่นแต่มือก็ยังฟันใส่สมุนหมาป่าไม่ยั้ง

ไม่นานนักสมุนหมาป่าก็ถูกจัดการจนหมด แต่ทางด้านแทนกับบลานซ์ก็เสียหมูปา แมวไฟ และหมาป่าดำไป

“ถ่วงเวลาไว้หน่อย!” บลานซ์ตะโกนออกมา แทนไม่รู้ว่าจะทำอะไรแต่เขาก็เชื่อใจเพื่อน จึงรีบใช้อาวุธที่เตรียมมาในกรณี HP เหลือน้อยทันที

“อีควิป!”

เมื่อสิ้นเสียงก็ปรากฏหน้าไม้พร้อมลูกดอกอยู่ในมือของเขา ตอนนี้แทนเปลี่ยนเป็นโจมตีจากวงนอกเพื่อหลบเลี่ยงการถูกโจมตีโดยตรงเพราะพลังชีวิตของเขามีเพียงครั้งเดียวของปกติ

“255!”

“257!”

“254!”

หน้าไม้สร้างความเสียหายไม่มากเท่าอาวุธประชิดตัว แต่ก็มีความเร็วและความต่อเนื่องในการโจมตีสูง แทนอาศัยช่วงที่เจ้าหมาป่ายังโจมตีบลานซ์ที่ตั้งรับอยู่ รัวยิงหน้าไม้ใส่ไม่ยั้ง

“รีเจเน!” บลานซ์ใช้สกิลครั้งสุดท้ายกับตัวเอง ทำให้ HP ค่อยๆ เพิ่มขึ้น

มา แต่ถึงอย่างนั้นในตอนนั้นพลังชีวิตของบลานซ์ก็เหลือแค่ครึ่งเดียวของทั้งหมด

“อีกนิดเดียว!” บลานซ์ตะโกน แทนที่เห็นท่าว่าเพื่อนของเขาน่าจะอยู่ในอันตรายจึงใช้การ์ดใบสุดท้ายที่เหลืออยู่ทันที

“ไอเทม!”

“+300!”

พลังชีวิตของบลานซ์ถูกเพิ่มด้วยน้ำยาเพิ่มพลังระดับ 2

“574!”

บลานซ์ที่ตั้งรับถูกกรงเล็บของหมาป่าทมิฬโจมตีใส่ ทำให้พลังชีวิตเขาเหลือน้อยมาก

“บลานซ์!” แทนตะโกนออกมา พร้อมกับพุ่งเข้าไปโจมตีเจ้าหมาป่าในระยะใกล้เพื่อดึงความสนใจของสมาที่ตัวเอง และในขณะนั้น MP ของบลานซ์ก็ขยับเพิ่มขึ้นมา

“ซั่มมอน!” เสียงของบลานซ์ดังก้อง หลังสิ้นเสียงนั้น MP ของเขาก็หมดไป...แลกกับการปรากฏตัวของการ์ดที่แข็งแกร่งที่สุดของตน

...การ์ดสีทอง นายกองอิกเฟซ การ์ดสายนักรบระดับ 4 ดาว

☆☆☆☆

นายกองอิกเฟซ

ประเภท : ซั่มมอน

เผ่า : นักรบอัศวิน ธาตุ : ดิน

นายกองของอัศวินในแถบชายแดน มีดาบเรียวบางเป็นอาวุธ

- เมื่อนายกองอิกเฟซปรากฏตัว จะใช้ทักษะ ‘คอมมานด์’ ทำให้นักรบและอัศวินฝ่ายเดียวกับผู้เล่นมีค่าสถานะทุกอย่างเพิ่มขึ้นสองเท่าเป็นเวลาสามสิบวินาที

นักรบในเกราะสีเงินส่งให้ผู้สวมหมวกเกราะด้านหน้ายื่นยาวเหมือนปากนก และสองข้างของหมวกเกราะที่ว่ามีปีกนกที่ทำจากเหล็กประดับอยู่ปรากฏตัวออกมา ดาบเรียวบางในมือของเขาตัดตัดอากาศจนเกิดเสียง

“คอมมานด์! (Command)” นายกองที่บลานซ์เรียกออกมาตะโกน หลังจากนั้นแสงสว่างก็ปกคลุมร่างกายของบลานซ์ เขาซึมมอนเผ่าอัศวินที่มีทั้งสองตน ทั้งทหารรับจ้างและนักรบวิญญาณ

เมื่อแสงครอบคลุมร่างกายของเขา บลานซ์ก็พุ่งเข้าใส่หมาป่าทมิฬทันที เมื่อคมดาบของเขาฟาดใส่ร่างหมาป่าตัวมหึมาค่าความเสียหายก็เกิดขึ้น

“846!”

“843!”

“847!”

ในขณะที่เดียวกันแทนก็โจมตีได้ด้วยหน้าไม้ในมือแบบไม่ยั้ง ในตอนนั้นเขายังไม่รู้ว่าการรุดนายกองอีกเฟซที่บลานซ์เรียกออกมานั้น ถึงจะเป็นการ์ด 4 ดาว แต่ก็เป็นการ์ด 4 ดาวที่เป็นสีทอง นั่นคือมันหายากกว่าการ์ด 4 ดาวธรรมดามาก ผลของการปรากฏตัวของการ์ดใบนี้จะทำให้ซึมมอนที่ถูกเรียกออกมาใช้สกลิลคอมมานด์ ที่มีผลต่อค่าสถานะของนักรบและอัศวินฝ่ายตนเองเพิ่มเป็นสองเท่าเป็นเวลาสามสิบวินาที และผลนี้ก็รวมถึงตัวบลานซ์เองที่เป็นสายอัศวินด้วย มันทำให้เขามีพลังเพิ่มขึ้นมาก

“840!”

เมื่อการโจมตีด้วยดาบครั้งนี้ถูกเจ้าหมาป่า มันก็ทรุดลงกับพื้น แต่ก่อนหน้านั้นทหารรับจ้างและเกราะวิญญาณถูกจัดการไปเรียบร้อยแล้ว ถึงทั้งสองตนจะแข็งแกร่งขึ้นแต่ก็ดูเหมือนไม่พอที่จะยืนหยัดต่อกรกับบอสตัวนี้ได้

แทนเตรียมยิงกระสุนจากหน้าไม้ใส่เจ้าหมาป่าที่ทรุดลงไปแล้ว ก่อนที่เขาจะโจมตีนั้น หมาป่าสีเทาอ่อนซึ่งเคยหนีไปกลับกระโดดเข้าขวางหน้าหมาป่าทมิฬ

“เดี๋ยว!” บลานซ์ห้ามแทนพร้อมกับกางมือออก

แทนที่กำลังจะลั่นไกหยุดชะงัก บลานซ์มองดูหมาป่าสีเทาที่ยืนตัวสั่น

อยู่หน้าหมาป่าทมิฬ และเจ้าหมาป่าทมิฬนั้นก็เลียหมาป่าสีเทา ก่อนจะใช้จมูกดันให้มันหลบเข้าไปในพงหญ้า ส่วนตัวมันเองพยายามยืนขึ้นด้วยแรงเหวี่ยงสุดท้าย

“ปล่อยมันไปเถอะ” บลานซ์ว่า

“หา!” แทนอ้าปากค้างเมื่อได้ยิน แต่เมื่อเขาเห็นบลานซ์เก็บดาบและเรียกชิมมอนกลับก็แน่ใจว่าที่พูดนั้นไม่ใช่ล้อเล่น

“แต่นี้มันบอสนะเฮ้ย! จัดการมันได้นายน่าจะเลเวลขึ้นเพียบ แถมของที่ครอบก็น่าจะไม่ธรรมดา!” แทนยังพยายามโน้มน้าวเพื่อน ความโลภของแทนมากกว่าความเมตตา

แน่ละ...คนปกติก็เป็นกันอย่างนี้

“ปล่อยมันไปเถอะ เจ้าตัวสีอ่อนนั้นน่าจะเป็นลูกของมัน” บลานซ์พูดเสียงเรียบพร้อมกับทำท่าไล่เจ้าหมาป่าทมิฬให้หนีไป

“แต่มันก็แค่อีกรักรมนะเฮ้ย!” แทนยังโวยวาย

ไม่ทันเสียแล้ว ไม่ใช่ไม่ทันเพราะเจ้าหมาป่าทมิฬหนีไปหรืออะไร แต่ที่ไม่ทันนั้นก็เพราะว่าเงื่อนไขของควีสต์แอเรียปาดำได้สำเร็จเรียบร้อยแล้ว เสียงแจ้งจากระบบจึงดังขึ้น

ผู้เล่นบลานซ์และแทนไทยเคลียร์ควีสต์ ‘จิตเมตตา’ ด้วยการโจมตีบอสหมาป่าทมิฬจนใกล้ตาย แต่ไม่ลงมือสังหาร ตัดสินใจปล่อยบอสไป ทำให้เงื่อนไขการ์ดแอเรียปาดำถูกเคลียร์ ผู้เล่นบลานซ์ได้รับการ์ดแอเรียของปาดำ การ์ดแอเรียระดับ H

ผู้เล่นบลานซ์ได้รับการ์ดแอเรีย ‘ปาดำ’ ระดับ H 1 ใบ และเป็นเจ้าของจุดพักแรมในเขตปาดำ รายได้ 10 เพอร์เซ็นต์ ของจุดพักแรมจะถูกโอนเข้าบัญชีดิจิทัลของผู้เล่นโดยอัตโนมัติ...

สิ้นสุดเสียงนั้น เสียงปกติของระบบที่ดังขึ้นหลังจบการต่อสู้ก็ตามมา

ผู้เล่นแทนไทยและบลานซ์ได้รับค่าประสบการณ์จากการกำจัดหมาป่าดำห้าสิบตัวและชนะบอสลับ หมาป่าทมิฬ ได้รับการดลบันดาลระดับ 3 ดาว 9 ใบ ได้รับการดลบันดาลทมิฬระดับ 5 ดาว 1 ใบ ได้รับเขี้ยวหมาป่า 32 ชิ้น ได้รับเงิน 43,045 กิล จำนวน 12,250 หน่วย ผู้เล่นแทนไทยเลเวลเลื่อนระดับเป็น 28 ผู้เล่นบลานซ์เลื่อนระดับเลเวลเป็น 19

“เฮ้ย!” แทนตะโกนพร้อมกับตาเบิกกว้าง ส่วนบลานซ์ก็ยังยืนงกับสิ่งที่เกิดขึ้น

“การ์ดเอเรีย...” บลานซ์พิมพ์คำ ส่วนแทนนั้นวิ่งเข้ามาคลั่งคอเพื่อนที่สูงกว่าตัวเองเกือบสิบเซนติเมตรอย่างแรง

“ไหนๆ เอามาดูๆ การ์ดเอเรียนั้นนะ!” แทนพูดเสียงร่อนรน

“ตรงนี้นะนะ” บลานซ์พูดพร้อมกับมองไปรอบตัวในขณะที่แทนเองก็มองตาม ทำให้เขารู้ตัวว่ายังอยู่ในป่าดำที่อาจจะถูกศัตรูโจมตีมาเมื่อไรก็ได้ แต่เมื่อมองไปทางทิศตะวันตกทั้งสองคนก็ต้องประหลาดใจ พวกเขามองเห็นบ้านหลังเล็กๆ ที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนอยู่ที่นั่น

“นั่นมันอะไรกัน” แทนพูดขึ้นก่อน

“น่าจะเป็นที่พักแรมที่ระบบแจ้งว่าเราครอบครอง” บลานซ์ตอบพร้อมเดินนำไปที่นั่นทันที...

บ้านไม้สองชั้นหลังไม่ใหญ่นักตั้งอยู่ตรงหน้าแทนและบลานซ์ มันมีรั้วล้อมรอบอย่างดี ทั้งสองคนเดินตรงเข้าไปยังเขตของที่พักแรม หลังจากนั้นแทนก็เปิดประตูไม่เข้าไปด้านใน ที่รอพวกเขาอยู่เป็นชายหัวล้านไว้หนวดเครายืนกอดอกโบหน้าเปื้อนยิ้ม

“สวัสดีครับมาสเตอร์” ชายคนที่ว่าทัก

บลานซ์ตกใจที่ถูกเรียกแบบนั้น เขามองหน้าแทนซึ่งก็เห็นเพื่อนของเขาทำหน้ายิ้มๆ “เรียกผมบลานซ์ก็ได้ครับ” เขาพูด

“ขอประทานโทษครับมาสเตอร์ แต่ NPC แบบผมต้องทำตามที่ถูกโปรแกรมมาครับ” ชายคนนั้นตอบ

“NPC?” แทนทวนคำ

“ครับ ผมเป็น NPC” ชายหัวล้านหันไปยิ้มก่อนจะพูดต่อไป “ห้าร้อยกิลครับ”

“ห้าร้อยกิล? เงินอะไร...” แทนขมวดคิ้วถามเสียงขุ่น

“ค่าพักแรมครับ”

“เฮ้ย! พวกฉันเป็นคนครอบครองแอเรียนี่นะ!” แทนโวยวาย

ชายหัวล้านส่ายหัวไปมา “มาสเตอร์บลานซ์ครับที่เป็นเจ้าของแอเรีย”

แทนชะงักทันที เขามองหน้าบลานซ์ที่ทำหน้าเหยยู่ข้างๆ “เอาน่าๆ เดี่ยวฉันจ่ายให้” เขาพูดพร้อมกับทำท่าจะจัดการจ่ายเงิน

“พอๆๆ ห้าร้อยฉันจ่ายเองได้” แทนพูดพร้อมกับจ่ายเงินไป 500 กิล แต่เมื่อจ่ายไปแล้วเขาก็ต้องขมวดคิ้วมองหน้าเพื่อนอีกครั้ง

มีรายรับจากค่ายพักแรมในแอเรียป่าดำ เงินรายได้เข้าบัญชีอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 50 กิล หากต้องการให้มีการแจ้งทุกครั้งกรุณากดตกลง หากไม่ต้องการกดไม่ตกลง...

เสียงจากระบบดังขึ้นเพื่อแจ้งกับบลานซ์เรื่องรายรับที่ได้ แต่แทนที่อยู่ใกล้ๆ และเป็นปาร์ตี้เดียวกันได้ยินชัดเจน ส่วนบลานซ์ที่เป็นเจ้าของแอเรียเอื้อมมือไปกด ‘ไม่ตกลง’ เขาค่อนข้างรำคาญอะไรจุกจิกแบบนี้ หลังจากนั้นบลานซ์ก็หันไปยิ้มหยยกับแทนอีกครั้ง

“เออ...ฉันมันไม่มีเมตตา...ไม่ใช่เจ้าของแอเรีย” เสียงประชดประชันหลุดออกมาจากปากแทน “มานี่เลย...เอาการ์ดแอเรียนั้นมาให้ฉันดูเลย” เขาพูดพร้อมกับเดินไปนั่งที่โต๊ะใกล้ๆ ไขว่ห้างถอนหายใจแล้วกวักมือเรียกการ์ดใบที่วางจากเพื่อน

บลานซ์มองเห็นท่าทางชายหนุ่มที่หิรตามองเขาก็เริ่มยิ้มได้ เดินไปนั่งตรงหน้าแทนก่อนที่จะเรียกการ์ดแอเรียป่าดำออกมา ยื่นให้เพื่อนที่นั่งอยู่ตรงหน้า

“นายเอาไปสิ” เขาว่า

แทนหรีตามองอีกครั้ง “ไม่เอาอะ มันกระจอกไป สำหรับฉันต้องเทพกว่านี้” เขาตอบกลับหน้าหนึ่ง บลانشที่นั่งอยู่ตรงข้ามสายหัวพร้อมกับบอมบี้ม เขารู้ว่าที่แทนพูดมานั้นเป็นเพราะว่าไม่อยากได้การ์ดที่เขาได้มา

“เอ๊ย! ไหง่มันเป็นนี้ล่ะ” แทนที่ดูการ์ดป่าดำอยู่พูดขึ้นเมื่อเห็นรายละเอียดบนการ์ด เพราะมันไม่เหมือนการ์ดธรรมดา มันแบ่งเป็นสามช่อง และมีรายละเอียดทั้งมอนสเตอร์ เวทมนตร์ และอุปกรณ์สวมใส่

“การ์ดแฉเรียไม่เหมือนการ์ดธรรมดา” บลانشพูดขึ้น “การ์ดแฉเรียจะส่งผลที่ได้ออกมาสามแบบ มอนสเตอร์ คาถา และอวตาร”

แทนเลิกคิ้วประหลาดใจ “แปลว่าเราไม่รู้ว่าจะได้แบบไหน!”

“อือ ไซ...” บลانشตอบเสียงเรียบ “แต่ที่แน่ๆ แต่ละอย่างให้ผลเหนือกว่าการ์ดธรรมดามาก” เขาเสริม

“เดี๋ยวๆๆ” แทนยื่นมือไปด้านหน้า “แล้วไอ้อวตารนี่มันคืออะไร”

“แปลงร่าง” บลانشตอบสั้นๆ

“แปลงร่าง?” แทนทวนคำ

“ไซ...แปลงร่าง ไม่ใช่แปลงบน...”

เมื่อแทนได้ยิน मुखของบลانشถึงกับนิ่งอึ้ง แม้กระทั่ง NPC ประจำที่นี้ก็หรีตามองมาสเตอร์ของตนเอง “บลانش...” แทนเรียกชื่อเพื่อนของเขา “ฉันว่านายไม่เหมาะจะเล่น मुख สาบานด้วยเกียรติของลูกเสือสามัญ”

บลانشทำหน้าผิดหวังทันทีที่ได้ยิน “จั้นเหรอ...” หน้าตาเขาดูหงอยไปนิดๆ “อวตารก็คือการเปลี่ยนร่างเพลเยอร์นะ เปลี่ยนร่างเป็นร่างที่มีพลังมหาศาลตามการ์ดแฉเรียแต่ละใบ” บลانشอธิบาย

“แล้วทำไมมันไม่เขียนว่าแปลงเป็นอะไร”

“มันจะต่างกันไป ไม่มีใครบอกได้ว่าเกิดจากอะไรบ้าง แต่ว่ากันว่าร่างของอวตารนั้น อาชีพและสายทักษะมีผลต่อร่างที่จะเปลี่ยนไป” บลانشตอบเสียงเนิบ “ว่าแต่ฉันไม่เหมาะจะเล่น मुखจริงๆ รึ” เขายังไม่เลิก

แทนทำเป็นไม่ได้ยินประโยคหลัง เขาพูดถึงร่างอวตารต่อ “แปลว่าถ้า

AreaH

▣ ป่าดำ ▣

ประเภท : แอเรียการ์ด

ซัมมอน : หมาป่ามฤตยู ซัมมอนที่มี
ความเร็วและพลังกำลังมหาศาล กรงเล็บ
และเขี้ยวสามารถฉีกได้แม้แต่อากาศและ
สายน้ำ

คาถา : ฟอเรสวีสเปอร์ คาถาสายลม
สร้างคมมีดอากาศขนาดใหญ่นับไม่ถ้วน
พุ่งเข้าโจมตีกลุ่มเป้าหมาย (เวทโจมตี
กลุ่ม/ระยะไกล)

อวตาร : ???

แต่ละคนต่อให้ครองการ์ดใบเดียวกันก็จะมีอวตารคนละร่าง?”

บลานซ์พยักหน้ารับ และเมื่อแทนเห็นแบบนี้เขาก็เข้าใจเรื่องอวตารที่
ว่า “แปลว่าต้องลองถึงจะรู้ว่ามันเป็นร่างแบบไหนสินะ”

“อ้อ ใช่...” บลานซ์ตอบกลับ

“แล้วใบนี้ระดับ H แปลว่ากระจอกอะดิ” คำพูดของแทนเล่นเอาชาย
หัวล้านซึ่งเป็น NPC ที่รับหน้าที่เฝ้าที่นี่ต้องหันขวับมามอง

“การ์ดแอเรียแค่ระดับ H ก็เหนือกว่าการ์ดระดับ 10 ดาวแล้วครับ”
NPC คนนั้นว่า

“ระบบเขาให้ยุ่งเรื่องที่คนอื่นเขาคุยกันได้ด้วยรี” แทนกัดไปหนึ่งที
เพราะยังเจ็บใจที่โดนเก็บเงินค่าเข้าพัก NPC คนนั้นนิ่งไปทันทีที่ได้ยิน หลังจาก
นั้นเขาก็สงบปากสงบคำทำหน้าที่ตัวเองต่อไป

“แต่ก็ขอบใจนะที่บอก” แทนพูดเมื่อเห็นสีหน้าของ NPC ไม่ดีนัก
เพราะจริงๆ แล้วเขาแค่ต้องการพูดแหย่เล่นเท่านั้น ไม่ได้โกรธจริงจังอะไร
ประโยคที่เขาพูดทำให้ NPC คนนั้นโค้งให้ แล้วแจ้งชื่อของตัวเอง

“ขอบคุณครับ เรียกผมว่า วิลสัน ก็ได้ครับ” เขาแนะนำตัว “แต่ถึงอย่างไรท่านก็ยังต้องจ่ายค่าพักแรมเหมือนเดิม”

แทนได้ฟังอย่างนั้นก็ยิ้มพร้อมกับพยักหน้า “ได้ๆ หำร้อยฉันจ่ายให้นายได้น่า ไม่ต้องกังวล” เขาพูดพร้อมทำมือว่าไม่เป็นอะไร แล้วหันมาสนใจกับการ์ดในมือของเขาต่อ

“ถ้าขายจะได้สักกี่ตั้งค์” แทนถามบลานซ์ ซึ่งคนถูกถามเบ้าปากเพราะไม่รู้มูลค่าของมัน เขาหันไปถามวิลสันทันที

“คุณวิลสันครับ ถ้าขายน่าจะได้เท่าไรครับ” บลานซ์ถาม

“ห้าแสนกิล ไม่ต่ำกว่านี้ครับ” วิลสันว่า “แต่ผมแนะนำได้แค่ อย่าขายจะดีกว่าครับ เพราะเมื่อการ์ดแอเรียปรากฏแล้ว จะไม่มีใบเดียวกันปรากฏอีก แปลง่าย ๆ ว่ามันมีใบเดียวในโลกครับ”

“ห้าแสน!” แทนเสียงดัง “นี่มันระดับ H ยังได้ห้าแสน แล้วถ้าพวกระดับ A ล่ะ”

“ตามข้อมูลที่ทราบมีเพียงระดับ C เท่านั้นครับที่เคยมีการขาย และราคาก็อยู่ที่ห้าสิบล้าน” วิลสันตอบขณะเช็ดแก้วทรงสูง

ครั้งนี้แทนไม่ได้พูดอะไรออกมา เขาส่งการ์ดคืนให้กับบลานซ์ก่อนจะพูดออกมา “อยากดูเสียแล้วสิว่ามันเจ๋งขนาดไหน” แทนพูด “ต่อไปเราก็ไปเมืองที่มีงานประมูลได้แล้วสินะ นายก็เลเวลจะยี่สิบแล้วนี่ ตบมอนตามทางไปสักสิบยี่สิบตัวก็น่าจะเลเวลยี่สิบแล้ว”

บลานซ์เลิกคิ้ว เขาลืมไปเลยว่าตัวเองเลเวล 19 แล้ว “นั่นสิ ไม่นึกเลยว่าฉันจะได้เข้าร่วมงานนี้ทัน จันเราเตรียมตัวจัดเต็คใหม่แล้วไปกันเลยดีกว่า”

แทนส่ายยี่มดูเจ้าเล่ห์ “เดี๋ยวก่อน เรามีเรื่องต้องทำก่อนไปที่เมืองนั้น” เขาพูดไปนั่งจัดเต็คใหม่ไป บอกได้อย่างเดียว เรื่องที่จะทำดูจากสีหน้าและแววตา...

ไม่ใช่เรื่องดีแน่ๆ น่าจะเป็นเรื่องที่มีความเกรียนสูง

ร้านเหล้าประจำเมืองรินเดอร์เวลเสียงดังหนวกหู แหกที่มาใช้
บริการหลายโต๊ะได้แต่จำใจทนสภาพที่ว่า คนกลุ่มหนึ่งกำลังคุยกันเสียงดังแบบ
ไม่เกรงใจคนอื่นแม้แต่น้อย

“แล้วเอ็งคิดดูนะ ไอ้เด็กใหม่คนตะกี้มันทำท่าตกใจพอเห็นดาเมจที่เข้า
ซัดมันเข้าไป หน้าตามันอุบาทว์สุดๆ เข้าขอบอก” อัศวินในชุดเกราะสีทองแดง
หน้าตาคูลๆ คุยถึงวีรกรรมตบเด็กให้ลูกน้องอีกสามสี่คนฟัง

เจ้าคนหนึ่งเสนอหน้าเข้ามากลางวงก่อนจะพูดจาฟุ้งแล้วระคายหู ก่อน
ที่จะพานลงต่ำไประคายอวัยวะเบื้องต่ำตามไปด้วย “เผด็จฯ บอกได้แค่เน...”
เจ้านั้นพูดพร้อมทำสีหน้าประกอบ “ตอนลูกพี่ไผ่ไว้กับมันนะ อย่างกะในเรื่อง
กลาดีเอเตอร์ เท่สาด”

เจ้าอัศวินหัวหน้ากลุ่มมองหน้าลูกน้องตัวเองพร้อมขมวดคิ้ว “ไผ่?
เผด็จฯ? ภาษาอะไรของเอ็งวะ” เขาพูดก่อนจะกระดกเบียร์ไปครึ่งเหยือก

“โหเพ...ไม่ทันหมีเลยอะ ้วยรุ่นเดียวเน้เขาพูดเลยละ ‘ไผ่ว’ ก็คือไปสู้จัด
เต็มไม้ครบ ‘เผด็จฯ’ ก็มาจากสุดๆ” เจ้าเด็กภาษานรกบอก “พูดแบบนี้...อะ สาว
หลงเพ”

ประโยคสุดท้ายทำเอาคนในชุดเกราะอัศวินตาโต ถ้ามเสี่ยงจริงจัง
“หญิงติดจริงหรือพะ!?”

“ผมรีจะกล้าโกหกลูกพี่ที่เคารพ” เจ้าลูกน้องคนนั้นตอบสีหน้าเหมือน
กำลังเมาเบียร์

“ไผ่ เผด็จฯ” เจ้าอัศวินนั้นลองพูดตาม แต่เมื่อจบประโยค นิ้วชี้ของเจ้า
ลูกน้องคนเดิมก็ส่ายไปมา

“มะซ่าย มะซ่าย ‘ไผ่ว’ เพ่ มันต้องออกแอกเซนส์ของ ว. แหวนด้วย”

“ไผ่ว” เจ้าลูกพี่ลองใหม่ คราวนี้เป็นนิ้วโป้งที่ยื่นออกมา

“กดโลกเลยครบเพ” เจ้าลูกน้องคนเดิมว่า มันทำให้อัศวินเกราะ
ทองแดงหน้าปลานู๋ย้มกว้าง ตามด้วยเสียงหัวเราะของคนที่เหลือ

“ราคาญะ! หมาก็ไหนมาเห่าแถวนี้เนี่ย!” เสียงขวนวิาทดังมาจาก
ประตูที่เปิดออก จะใครเสียอีกล่ะถ้าไม่ใช่พ่อแทนไทยจอมแค้นฝั่งหุ่น

คนทั้งร้านหันมามองเขาซึ่งมีปลาน้ำจืดว่ายอยู่ข้างๆ ทุกคนที่วาดต้องเน้นที่พวกกลุ่มอัศวินคู่แค้นนั้น เมื่อตัวหัวหน้าเห็นหน้าแทนก็ทำท่าขำแบบโอเวอร์

“แก! ฮ่า...ฮ่า...ฮ่า...ได้เมียเป็นก๊อบลินยังไฉน!” เจ้านั้นพูดกวนโมโหแต่ดูเหมือนแทนจะไม่ได้สนใจ เขายิ้มปากกว้างก่อนจะพูดต่อ

“ปากอย่างนี้น่าผากรองทำไว้ข้างใน”

แค่นั้นละเจ้าอัศวินคู่แค้นทุบโต๊ะเสียงดัง “วอนแล้วไหมล่ะ! ไหนมา ‘ไฝว้’ กันให้ ‘ผุดๆ’ เป็นไง!” เจ้านั้นว่า

แทนกับปลาน้ำจืดที่ตาทำคอยืด เขาเหมือนจะฟังเจ้าอัศวินคนนั้นไม่รู้เรื่อง “มาจากเผ่าไหนเนี่ย” ปลาน้ำจืดพูดตามด้วยสายหัวไปมา “ภาษาไทยยังพูดไม่ชัด จบประถมมาจากที่ไหน...ครูอายุเขาตายเลย”

“บิดาเขาอาจจะอพยพมาจากแถวๆ ซ่องแคบยิบรอลตาร์มั้ง” แทนแกล้งยั่ว

“อยากลองก็มา! คราวที่แล้วไม่เจ็ด ดี! ครั้งนี้จะตบเด็กฉลองเลเวลสิบสี่เสียหน่อย!” อัศวินคนนั้นพูดพร้อมกับเปิดระบบต่อสู้

แทนทำหน้าหวาดกลัวใช้นิ้วมือจิกไปที่ปาก “กลัวจัง...” แต่มือของเขาไม่ได้กลัวอย่างที่ปากว่า มันจัดการเปิดฉากต่อสู้ทันที...

และดูเหมือนเจ้าอัศวินนี้จะโชคร้ายกว่าปกติ เพราะการรุดหน้าปาทมิฟขึ้นมาเป็นหนึ่งในเจ็ดใบแรกพร้อมกับวิหคประกายแสง

“ซั่มมอน! ซั่มมอน!” เมื่อสิ้นเสียงของแทนก็ปรากฏร่างของสัตว์วิเศษทั้งสอง วิหคประกายแสงและหมาป่าทมิฟปรากฏร่างขึ้นที่ด้านหน้า ส่วนเรื่องที่เจ้าอัศวินนั้นจะเรียกใช้การดะไรบ้างน่าจะไม่ต้องไปสนใจ

“1,980!”

“754!”

วิหคประกายแสงและหมาป่าทมิฟโจมตีเข้าไปพร้อมกัน ส่วนผลที่ได้ก็เอวังในบัดดล...ตายไม่ต้องสืบ แทนยืนมองเจ้าอัศวินคู่แค้นที่ลงไปกองอยู่กับพื้นอย่างสะใจ

“จำได้ว่ามีคนเคยบอกว่า กระจอกอย่าซ่า” เขาพูดกลั้วหัวเราะ ท่าทาง

พอใจกับเรื่องที่ทำลงไป

โต๊ะและสิ่งของในร้านกระจุกกระจาย ตู้เก็บเหล้าพังไม่มีชั้นดี ทุกคนในร้านอยู่ในภาวะตกตะลึง แคว้นคประกายแสงที่เลเวลสูงก็ว่าสุดๆ แล้ว ยังมาเจอการตีหมาป่าทมิฬเข้าไปอีก ทำให้ไม่มีใครกล้าส่งเสียงอะไรออกมาสักและมีเพียงเสียงเดียวเท่านั้นที่ดังขึ้น และมันก็ทำให้แทนต้องตกใจกลัวมากกว่ามอนสเตอร์ตัวไหนๆ ที่เขาเคยพบมา

ผู้เล่นแทนไทยสร้างความเสียหายให้กับร้านของ NPC ระบบจะทำการยึดเงินจำนวน 12,412 กิล

แทนตาเหลือกเมื่อได้ยินเสียงที่ว่า

“ม่าย...ม่ายน้ำ...!”

เสียงเขาโหยหวน ส่วนบลานซ์เอามือกุมหน้าแล้วส่ายหัวกับเรื่องที่เกิดขึ้น

“สามพันสอง...” แทนพูดกับบลานซ์ขณะเตรียมเดินทางออกจากเมืองเริ่มต้น “เหลือเงินแค่นี้เองจัน” แทนทำหน้าเซ็ง

บลานซ์แอบยิ้มก่อนจะพูดออกไป “ฉันมีอยู่หนึ่งหมื่นแปดพันกิลได้มั้ง ไม่ได้ใช้อะไรเท่าไร นายมาใช้กับฉันก็ได้ ยังไงก็ปาร์ตี้เดียวกัน”

แทนตัวตลึงตาใสเพื่อน ก่อนจะเดินนำไปบนถนนสายหลักสู่มหานครคัลเดียเมืองใหญ่ที่สุดในละแวกนี้ แถมยังเป็นสถานที่ซึ่งจะจัดการประลองเพื่อชิงการ์ดแอเรียปราสาทคัลเดียอีกด้วย

“เกาะผู้หญิงกินก็อุบาทว์แล้วนะ นี่นายจะให้ฉันเกาะผู้ชายเลยอะ!” เขาพูดพร้อมส่ายหัวไปมา ส่วนบลานซ์ที่ได้ยินไม่มีปฏิกิริยาอะไร เขาคาดไว้แล้วว่าแทนต้องตอบกลับมาว่าไม่รับแน่นอน

“ชายกับชายนั่นเหนือชายนะ จันเคยได้ยินมา” บลานซ์รีบเดินตามมาแล้วพูดหน้านิ่ง

แทนผลอกระโดดออกห่างอย่างรวดเร็ว เขาย่อตัวลงและมองเพื่อน

ร่วมทางด้วยสายตาหวาดระแวง “อย่าเข้ามานะเว้ย! ไม่งั้นมีทีป!” ชายหนุ่ม
ละล้าละลักพูด

บลานซ์จึงเหมิงไปที่แทน เขาทำสีหน้าจริงจัง ก่อนจะผลอยยิ้มออกมา
“ฮ่า...ฮ่า...ฮ่า...ดูทำครั้งนี้มุกฉันจะได้ผลนะ ล้อเล่นๆ” เขาพูดกลั้วหัวเราะ

แต่ดูเหมือนแทนจะไม่เลิกระแวงง่าย ๆ เขายังยืนรักษาระยะ “ฉันว่าเรา
อยู่ห่างๆ กันดีกว่า ตอนนี้นั้นรู้สึกไม่ปลอดภัย” แทนว่า

บลานซ์เบิกตากว้างพร้อมกับเดินไปหาเพื่อนของเขา “เฮ้ย! ก็บอกว่า
ฉันล้อเล่นไง! ฉันไม่ใช่พวกแบบนั้น!” แทนกระโดดหนีไกลยิ่งกว่ากบเหวี่ยง
ทองโอลิมปิก เขายังไม่ค่อยแน่ใจเพื่อนของตัวเอง

“คนเรามันต้องมีบางส่วนในจิตใจถึงจะพูดอะไรแบบนี้ออกมา” แทน
พูดขณะที่สายตายังจ้องมองบลานซ์อย่างละเอียด

บลานซ์ส่ายหัวก่อนถอนหายใจ “อะไรของนาย ใจฉันก็แค่จะลอง
ปล่อยมุก” เขาว่า “นายนี่ทำอะไร” บลานซ์พูดก่อนจะเตรียมตัวเพื่อปะทะกับ
มอนสเตอร์ที่อยู่ด้านหน้า แทนเองก็มองเห็นมอนสเตอร์ผุ่่นั้น เขาเลิกไร้สาระ
แล้วเตรียมตัวเข้าสู่กับศัตรูที่ตรงเข้ามา

ห้าหน้าที่ผ่านไป มอนสเตอร์เลเวล 13 จำนวนเจ็ดตัวก็ถูกจัดการอย่าง
ง่ายดาย การ์ดและของที่ได้ไม่ได้มีประโยชน์อะไรกับแทนและบลานซ์ กว่า
พวกเขาจะถึงเมืองคัลเดียก็ต้องเจอกับพวกเลเวลประมาณนี้อีกนับสิบกลุ่ม
และก่อนที่จะเข้าประตูเมืองแค่ไม่นาน บลานซ์ก็เลเวลเลื่อนขึ้นเป็น 20 และ
หนึ่งในการต่อสู้ที่เกิดขึ้นพวกเขาทั้งสองคนก็ได้เห็นความสามารถของการ์ด
แอเรียของกลุ่มตัวเอง

“ยี่สิบแล้วสิ...” บลานซ์พูดเสียงเรียบพร้อมมองดูหน้าจอสถานะของ
เขา ส่วนแทนนั้นเลเวลไม่ขยับอยู่แล้ว เพราะเลเวลขนาดเขาจัดการมอนสเตอร์
ต่ำชั้นกว่าขนาดนี้จะได้ค่าประสบการณ์น้อยจนถึงน้อยมาก

“แน่ใจนะที่ไม่ใช่” แทนถามเพื่อนที่กำลังเปิดหน้าจอสถานะ บลานซ์
หรีตหันมามองอย่างสงสัย

“แน่ใจอะไร” เขาถาม

“ชายเหนือชายไง พวกฝรั่งยังชอบเป็นกันอยู่”

บลานซ์หัวเราะพรีต “บ้าแล้ว! นายยังติดใจเรื่องนั้นอยู่อีกรี สบายใจได้ฉันชอบผู้หญิง เคยมีแฟนแล้วด้วย!” เขาตอบ มันทำให้แทนต้องประหลาดใจ

“นาย? มีแฟน?” แทนชี้ไปที่บลานซ์ที่อยู่ในชุดเกราะ “บ้าแล้วว!” เขาหัวเราะลั่น ก่อนจะหยุดก็เหมือนเหยียบเบรกตอนความเร็วสองร้อยกิโลเมตรต่อชั่วโมง

“ไม่ใช่ว่าลองคบผู้หญิงแล้วไม่ใช่ทางนะ” แทนสีหน้าจริงจัง

บลานซ์ถอนหายใจพร้อมส่ายหัว ตามด้วยเดินห่อไหล่เข้าประตูเมืองคัลเดียไปพร้อมกับบ่นเบาๆ “ต่อไปจะไม่เอามุกนี้มาเล่นอีกแล้ว... ไม่เล่นอีกแน่ๆ”

แทนเดินเข้าเมืองตามบลานซ์แบบหวาดๆ จริงๆ มันมีสาเหตุที่ทำให้แทนเป็นแบบนี้ ตอนอยู่นอกเกมเขาเคยมีประสบการณ์อันโหดร้ายกับเพื่อนชายหัวใจหญิงมาก่อน แต่ความหวาดระแวงที่ว่าจบลงในทันทีที่เขามองเห็นปราสาทคัลเดีย

“ปะจะเฮ้ย!” แทนอุทานไม่เป็นภาษา

บลานซ์หันมองหน้าเพื่อนที่มีลีลาคล้ายบ้านนอกเข้ากรุง “ตกใจเลยสินะ” เขาพุดยิ้มๆ

แทนผงกหัวรับหนักๆ พร้อมกับมองไปรอบๆ เมืองคัลเดียมีปราสาทสีขาวงดงามตั้งอยู่บนเนินเขากลางเมือง รายล้อมด้วยบ้านเรือนที่มีหลังคาเป็นสีฟ้าและตัวบ้านเป็นสีขาว ส่วนทางด้านทิศเหนือเป็นมหาวิหารสำหรับสายอาชีพนักบวชใช้ทำพิธีและเลื่อนขั้น แต่ที่ดึงดูดสายตาของแทนไว้ได้ติดหนึบก็คงเป็นทีนั้น...

โคลอสเซียมขนาดยักษ์ที่สร้างด้วยอิฐสีงาช้าง

“นี่มันไม่น่าจะอยู่โลกเดียวกับเมืองที่เธอออกมาแล้วนะ เมืองชื่ออะไรฉันยังลืมๆ ไปแล้วเลย” แทนยังมองไปรอบตัวพร้อมกับชื่นชมความงดงามของสถานที่

บลานซ์มองเพื่อนพร้อมกับยิ้มเหมือนรู้อยู่แล้วว่าต้องเจออาการแบบนี้

เขากำลังจะพูดอะไรสักอย่าง แต่ก็ต้องชะงัก

“โอ๊ย!”

บางอย่างกระแทกมาที่หลังของเขา บลานซ์รีบหันไปดู พร้อมๆ กับ แทนที่ได้ยินเสียงเกราะของเพื่อนกระทบกับอะไรสักอย่าง

“ขอโทษะ” เสียงเล็กๆ จากผู้เล่นผมสั้นสีน้ำตาลตัวเล็กเอ่ยขึ้น ผู้เล่นคนนั้นแต่งตัวด้วยชุดกางเกงขาวยาวและเสื้อเชิ้ตแขนยาวดูเรียบง่าย “ผมรีบไปหน่อยอะ”

“ไม่เป็นไร” บลานซ์ที่เกือบหน้าคะมำตอบกลับไป

“พวกคุณมาร่วมงานประลองโซ่ไหมอะ”

“ใช่แล้วละ พวกเรามาเพื่อเรื่องนั้น” บลานซ์พูดในขณะที่แทนขมวดคิ้วมองอย่างสงสัย

“รับผมไว้ในกลุ่มคุณได้ไหมอะ!” เจ้าของใบหน้าเนียนๆ กับปากสีแดงพูดกับบลานซ์

“ต้องถามเพื่อนฉันก่อนนะ” บลานซ์ตอบพร้อมกับหันไปมองหน้าแทนที่กำลังเดินตรงเข้ามา “รับเจ้าน้องชายนี้เข้ากลุ่มเราได้ไหม”

แทนไม่ตอบอะไร เขายื่นมือมาห้ามบลานซ์ แล้วตัวเองก็ตรงไปที่เจ้าเด็กคนนั้น “บลานซ์โอ๊ย...” เขาพูดเสียงสูง “พ่อพระเอกละครหลังข่าว” เขาพูดเรื่องที่บลานซ์ไม่เข้าใจก่อนจะยื่นมือไปจับหน้าอกของผู้เล่นตัวเล็กตรงหน้า

“ว้ายยย!” เสียงร้องพร้อมกับท่ากระโดดกอดอกทำให้รู้ทันทีว่านั่นเป็นผู้หญิง “โอ้ลามก!”

“หา?” บลานซ์อ้าปากหวอ

“ถึงได้บอกว่าพ่อพระเอกละครหลังข่าวไง ผู้หญิงปลอมเป็นผู้ชายแบบนี้คนทั่วโลกเขารู้กันหมด นอกจากตัวพระเอกนั่นละ” แทนสาธยายหน้าหนึ่ง

แต่หลังจากนั้นหน้าเขาก็ปลิวด้วยแรงตบ!